

วิธีการดำเนินงานและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำการคัดเลือกแล้วในรายชื่อวิทยาลัยทั้งหมดนี้แล้ว ผู้เขียนก็ได้ไปปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์วระณะ คัมภีรานนท์ ซึ่งเป็นหัวหน้าศึกษานิเทศ ฝ่ายภาษาอังกฤษของกรมวิสามัญศึกษา ซึ่งท่านอาจารย์ได้ใช้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาในนครและชนบท ว่าควรจะได้แบ่งประเภทออกให้กว้างขวางมากที่สุด และก็เป็นอันตกลงว่าจะแบ่งโรงเรียนที่จะใช้ในส่วนกลางออกเป็น ๗ ประเภทด้วยกัน กล่าวคือ

๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง
๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย
๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง
๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย
๕. โรงเรียนสหศึกษา
๖. โรงเรียนอาชีว
๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุงของกรมวิสามัญศึกษา

ผู้เขียนได้ไปติดต่อกับกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา รวบรวมรายชื่อโรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกับแผนกโรงเรียนส่วนกลาง ได้ไปกองโรงเรียนราษฎร์เพื่อขอรับรายชื่อโรงเรียนราษฎร์ที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยฐานะในจังหวัดนครและชนบท ตลอดจนได้ไปสอบถามรายชื่อโรงเรียนในส่วนกลางที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่กรมศึกษาธิการควบคุม

การสุ่มตัวอย่างประชากร

เมื่อได้รายชื่อโรงเรียนตามที่ต้องการแล้ว ผู้เขียนจึงได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวก (Stratified Random Sampling) โดยการเลือกประชากรที่มีลักษณะคล้ายกันอยู่พวกเดียวกัน ในขั้นแรกนั้นก็แบ่งรายชื่อโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนรัฐบาล ออกเป็นโรงเรียนรัฐบาลหญิง โรงเรียนรัฐบาลชาย โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนราษฎร์ชาย โรงเรียนสหศึกษา รวมทั้งโรงเรียนในโครงการปรับปรุงของกรมวิสามัญศึกษา และโรงเรียนอาชีว รวมเป็น ๗ ประเภท

ตามต้องการ หลังจากนั้นจึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยใส่เลขลำดับของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน แล้วดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยการจับสลากออกมาประเภทละ ๕ โรงเรียน ส่วนโรงเรียนที่มีอยู่เพียง ๒ โรงเรียน และโรงเรียนในโครงการมีวิทย์มีอยู่ ๔ โรงเรียน ก็ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังกล่าว เพราะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนที่ต้องการอยู่แล้ว จึงใช้โรงเรียนทั้ง ๒ ประเภทนี้ทั้งหมดเข้ามามีอยู่

จากการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาโดยวิธีการจับสลากปรากฏว่า -

๑. โรงเรียนรัฐบาลหนึ่ง ได้แก่
  - ๑.๑ โรงเรียนเบญจมราชานุบาล
  - ๑.๒ โรงเรียนสตรีวิญญู
  - ๑.๓ โรงเรียนสาธิตวิญญู
  - ๑.๔ โรงเรียนศรีอยุธยา
  - ๑.๕ โรงเรียนสตรีวิกรมหาคุณากราม
  - ๑.๖ โรงเรียนสตรีวิศัลยาราชวรินทร์
  - ๑.๗ โรงเรียนศึกษานารี
  - ๑.๘ โรงเรียนสตรีวิศิระรัง
๒. โรงเรียนรัฐบาลราช ได้แก่
  - ๒.๑ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
  - ๒.๒ โรงเรียนวิศมฤกษ์วิทยาคม
  - ๒.๓ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์
  - ๒.๔ โรงเรียนวิศวารนิเวศ
  - ๒.๕ โรงเรียนโครมิกวิทยาสัย
  - ๒.๖ โรงเรียนวิศราชธานี
  - ๒.๗ โรงเรียนโพธิ์บุรณะ
  - ๒.๘ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง ไค่ก่
- ๓.๑ โรงเรียนเทเวศร์วิद्याลัย
  - ๓.๒ โรงเรียนลิขิตโรนาค
  - ๓.๓ โรงเรียนสตรีจตุรนาถ
  - ๓.๔ โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง
  - ๓.๕ โรงเรียนสตรีประชากร
  - ๓.๖ โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์
  - ๓.๗ โรงเรียนสตรีเซนต์จอห์น
  - ๓.๘ โรงเรียนสตรีแสงศึกษา
๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย ไค่ก่
- ๔.๑ โรงเรียนไพศาลศิลป์
  - ๔.๒ โรงเรียนศิริพิทยวิทยา
  - ๔.๓ โรงเรียนกรุงเพทคริสเตียนวิद्याลัย
  - ๔.๔ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
  - ๔.๕ โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง
  - ๔.๖ โรงเรียนพระนครวิद्याลัย
  - ๔.๗ โรงเรียนอัสสัมชัญ
  - ๔.๘ โรงเรียนเซนต์จอห์น
๕. โรงเรียนสหศึกษา ไค่ก่
- ๕.๑ โรงเรียนดุจเชวีวิทยา
  - ๕.๒ โรงเรียนบ้านระพันวิทยา
  - ๕.๓ โรงเรียนวัดอภัยเวศ
  - ๕.๔ โรงเรียนตะกุงศิษย์พิทยา
  - ๕.๕ โรงเรียนเทเวศร์ศึกษา

- ๕.๖ โรงเรียนวัดคววมงคล
- ๕.๗ โรงเรียนเกรียงอุทิศศึกษา
- ๕.๘ โรงเรียนปัจจุจิตยา

๖. โรงเรียนสาธิตในจังหวัดระนองและขนบุรี ที่มีระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป

- ๖.๑ โรงเรียนสาธิตทุ่งวัน
- ๖.๒ โรงเรียนสาธิตบ้านตมเต็ง
- ๖.๓ โรงเรียนสาธิตเพชรบุรี
- ๖.๔ โรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา
- ๖.๕ โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยการศึกษาระงะแงมิตร
- ๖.๖ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุงของกรมวิสามัญศึกษา ประกอบด้วย

- ๗.๑ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
- ๗.๒ โรงเรียนวัดรางบัว
- ๗.๓ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
- ๗.๔ โรงเรียนพางกะเป็

ที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาประกอบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มาจากการส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก. ในตอนท้ายเล่มของวิทยานิพนธ์นี้แล้ว การดำเนินการสอบถามดังกล่าวนี้ ผู้เขียนได้มาจาก

- ๑. การอ่านหนังสือและวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน
- ๒. อาศัยความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากวิทยาระเบียบวิธีวิจัย
- ๓. เนื้อหาในแบบสอบถามได้มาจากความรู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่อง ทัศนูปกรณ์

รวมทั้งประสิทธิภาพในการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาแล้ว

ผลดีของการใช้แบบสอบถาม

การที่ผู้เขียนเลือกใช้แบบสอบถามในการศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลนั้น เป็นเพราะ

- ๑. มีผู้นิยมมาก
- ๒. ได้รับความสะดวกหลายประการทั้งในเวลาว่างและเวลาว่าง
- ๓. ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างรวดเร็ว
- ๔. ค่าได้กับประชากรเป็นจำนวนมาก
- ๕. ผู้ตอบไม่รู้สึกอึดใจในการให้คำตอบในแบบสอบถามเหมือนกับการใช้วิธี

สัมภาษณ์หรือการไปสังเกตการณ์เป็นต้น

- ๖. ผู้ตอบมีเวลาศึกษาเหตุผลให้กว้างถูกต้อง เพราะไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการ

ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ส่งให้ตอบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรกเป็นการศึกษาถึงเทคนิคการใช้ ตามถึงวัตถุประสงค์ของการใช้ วิธีการเลือก การเตรียม วิธีการใช้ ตลอดจนการวัดผล โดยให้ผู้ตอบใส่เครื่องหมาย ที่ช่องใช้ ในกรณีที่ปฏิบัติเช่นนั้นในการใช้ สถิติสุ่มปรนัย และใส่เครื่องหมาย ที่ช่องไม่ใช่ ในกรณีที่ปฏิบัติเช่นนั้น ในส่วนที่สอง เป็นส่วนที่ของคำถามถึง ชนิดและจำนวนของสถิติสุ่มปรนัยที่ครูสอนภาษาอังกฤษได้นำมาประกอบการสอน ตลอดจนได้ใช้ประกอบวิชาอะไรบ้าง รวมทั้งแนวโน้มวิธีการใช้ในระยะใดของการสอน โดยให้ผู้ตอบใส่เครื่องหมาย ลงในช่องที่กั้นปฏิบัติอยู่

ในส่วนแรกของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อที่จะให้ผู้ตอบทั้งหมด ๔๔ ข้อ โดยแบ่งเป็น ลำดับดังนี้

- ข้อ ๑ - ๑๓ ตามถึงวัตถุประสงค์ในการใช้สถิติสุ่มปรนัย

- ข้อ ๑๘ - ๒๒ ตามถึงวิธีการเลือกโศกทัศน์ประเภท
- ข้อ ๒๓ - ๓๖ ตามถึงวิธีการเตรียมโศกทัศน์ประเภท
- ข้อ ๓๗ - ๔๐ ตามถึงวิธีการใช้โศกทัศน์ประเภท
- ข้อ ๔๑ - ๔๔ ตามถึงการใช้ผลการใช้โศกทัศน์ประเภท

ในส่วนที่สองของแบบสอบถาม ขอถึงชนิดของโศกทัศน์ประเภท จำนวนการใช้ การใช้ประเภทวิชา รวมทั้งวิธีการใช้ในระยะโครงการสอน รวมทั้งแนบ ๔๐ ข้อ โดยเรียงชนิดของโศกทัศน์ที่ตรงกับสิ่งที่เห็นด้วยมาก โดยขึ้นด้วย และหิ้งใต้เห็นและโดยขึ้น ตลอดจนโครงการที่เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครูตามอาชีพ

การทดสอบแบบสอบถาม

เมื่อผู้เขียนได้ออกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ก็ได้เสนอต่อรองศาสตราจารย์อำเภาวรางกูร ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการวิจัยในเรื่องนี้ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขทั้งจำนวนโวหารและใจความที่ไรจนเป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่ายแล้ว ผู้เขียนจึงได้ทำการพิมพ์แบบสอบถามประมาณ ๒๐ ชุด เพื่อทดสอบหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามเสียก่อน โดยได้ให้นักศึกษาระดับปีที่ ๔ ที่ได้ผ่านการฝึกสอนประจำปีการศึกษา ๒๕๐๔ มาแล้ว จำนวน ๑๖ คน รวมทั้งครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสหจันทิมา ๔ คน ตลอดจนบรรณารักษ์ที่เคยเป็นครูมาตามประมาณ ๑๐ คน นำเอาแบบสอบถามดังกล่าวไปสอบ ตามสิ่งใดที่คลางแคลงใจ หรือไม่เข้าใจในสิ่งใดในแบบสอบถามก็ให้ทำเครื่องหมายในแบบสอบถามมาด้วย หลังจากที่ได้แบบสอบถามคืนมาประมาณ ๒๐ ชุด ผู้เขียนก็ได้ศึกษาและรวบรวมข้อความที่ผู้ตอบไม่เข้าใจ หรืออาจจะเข้าใจผิดต่าง ๆ ในแบบสอบถามดังกล่าว และได้คัดกรองแก้ไขแบบสอบถามจนเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า แบบสอบถามดังกล่าวจะไม่ทำให้ผู้ตอบเข้าใจผิดไปได้ แล้วจึงพิมพ์แบบสอบถามใหม่อีกครั้งหนึ่งประมาณ ๔๐๐ ชุด และให้ เก็บกระดาษใช้ของแบบสอบถามดังกล่าวไว้ เพื่อที่จะสามารถพิมพ์เพิ่มเติมขึ้นอีกได้ในกรณีที่แบบสอบถามไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่คัดเลือกเอาไว้แล้ว

การส่งแบบสอบถาม

ในราวต้น-เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้เขียนได้เริ่มส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน
ประเภทต่าง ๆ ตามที่ได้อัดเลือกเอาไว้ด้วยตัวเอง โดยที่ได้นำจดหมายขอความร่วมมือจากผู้
สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาช่วยกรอกแบบสอบถาม ของหัวหน้าแผนกวิชาโศกทัศน์ -
ศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปส่งให้แก่ท่านอาจารย์ใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่
ฝ่ายวิชาการเป็นกรณี ๆ ไป สอบถามถึงจำนวนครูและอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยม
ศึกษาว่ามีจำนวนเท่าใด เพื่อที่จะได้มอบแบบสอบถามจำนวนเท่ากันกับจำนวนครูและอาจารย์ผู้สอน
ให้ท่านอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียน พร้อมกับบันทึกวันที่จะมารับแบบสอบถามคืน ในการ
ส่งแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้เขียนคงขอยุติไว้ก่อน หากไม่เช่นนั้นโอกาส ปรากฏว่าอาจจะรวบรวมเก็บแบบสอบถามคืน
ได้หมดก็อีกประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ของปีเดียวกัน

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืน

ผู้เขียนขอเสนอจำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา และจำนวน
แบบสอบถามที่ได้รับคืน ตามประเภทต่าง ๆ ของโรงเรียนดังตารางต่อไปนี้ -

(ดูตารางที่ ๑ - ๓ ประกอบ)

ตารางที่ ๑

จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับคืนจากโรงเรียนรัฐบาลหญิง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่จัดส่ง	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	๖	๖	๑๐๐
๒. โรงเรียนสตรีวิทยา	๕	๕	๑๐๐
๓. โรงเรียนสาทรวิจิตร	๕	๕	๑๐๐
๔. โรงเรียนศรีอยุธยา	๑๒	๑๒	๑๐๐
๕. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม	๑๑	๑๐	๙๐.๙
๖. โรงเรียนสตรีวัดอโศก	๑๑	๕	๔๕.๕
๗. โรงเรียนศึกษานารี	๕	๕	๑๐๐
๘. โรงเรียนสตรีวัดระฆัง	๖	๖	๑๐๐
รวม	๖๕	๕๕	๘๔.๖

ตารางที่ ๒

จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับคืนจากโรงเรียนรัฐบาลชาย

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่ส่งให้	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนสวนกุหลาบ	๑๑	๘	๗๒.๗
๒. โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์	๗	๘	๙๓.๐
๓. โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์	๖	๖	๑๐๐
๔. โรงเรียนวัดศรวิเศษ	๑๐	๘	๘๐
๕. โรงเรียนโครมศรีวิมลาลัย	๗	๗	๑๐๐
๖. โรงเรียนวัดราชธรรมาวาส	๓	๓	๑๐๐
๗. โรงเรียนโบสถ์บูรณะ	๕	๓	๖๐
๘. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	๓	๓	๑๐๐
รวม	๕๒	๔๖	๘๘.๕

ตารางที่ ๓

จำนวนแบบสอบถามที่ได้อ้างและได้รับคืนจากโรงเรียนราษฎร์หญิง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่อ้างให้	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนเทเวศร์วิद्याลัย	๖	๕	๘๓.๓
๒. โรงเรียนอัมรินทร์โยธา	๕	๕	๑๐๐
๓. โรงเรียนสตรีจุลนาค	๕	๕	๑๐๐
๔. โรงเรียนสตรีอินทิราภรณ์	๔	๕	๒๕.๐
๕. โรงเรียนสตรีประชากร	๕	๕	๑๐๐
๖. โรงเรียนสตรีสมัชชาอเนก	๓	๒	๖๖.๗
๗. โรงเรียนสตรีเทนมัย	๑๐	๕	๕๐
๘. โรงเรียนสตรีแสงศึกษา	๕	๕	๑๐๐
รวม	๔๗	๓๗	๗๘.๗

ตารางที่ ๔

จำนวนแบบสอบถามที่โคลงและได้รับคืนจากโรงเรียนราษฎร์ต่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่ส่งให้	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนโศภนศิลป์	๑๐	๔	๔๐
๒. โรงเรียนศิรินทรวิทยา	๗	๕	๗๑.๔
๓. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	๖๔	๑๐	๑๕.๖
๔. โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	๑๒	๑๒	๑๐๐
๕. โรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง	๔	๔	๑๐๐
๖. โรงเรียนพระนครวิทยาลัย	๒	๒	๑๐๐
๗. โรงเรียนอัสสัมชัญ	๔	๔	๑๐๐
๘. โรงเรียนเซนต์จอห์น	๒๐	๑๐	๕๐
รวม	๑๑๓	๕๕	๔๘.๖

ตารางที่ ๕

จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับคืนจากโรงเรียนสหศึกษา

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนรุจิเสวีวิทยา	๑๐	๘	๘๐
๒. โรงเรียนภานุหัตถ์วิทยา	๘	๒	๒๕
๓. โรงเรียนวิเศษวิทย	๗	๗	๑๐๐
๔. โรงเรียนอนุบาลวิทย	๗	๗	๑๐๐
๕. โรงเรียนเทพศึกษา	๓	๓	๑๐๐
๖. โรงเรียนวิเศษวิทย	๗	๗	๑๐๐
๗. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	๒๗	๒๒	๘๑.๕
๘. โรงเรียนสัจจวิทยา	๘	๓	๓๗
รวม	๗๓	๕๕	๗๕.๓

ตารางที่ ๒

จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับคืนจากโรงเรียนสาธิต

ชื่อโรงเรียน	จำนวนแบบ สอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบ สอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนสาธิตปทุมวัน	๖	๓	๕๐
๒. โรงเรียนสาธิตบ้านสมเด็จ	๓	๑	๓๓.๓
๓. โรงเรียนสาธิตเพชรบุรี	๖	๕	๘๓.๓
๔. โรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา	๒	๑	๕๐
๕. โรงเรียนสาธิตประสานมิตร	๔	๖	๗๕
๖. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๕	๕	๑๐๐
รวม	๓๐	๒๑	๗๐

ตารางที่ ๓

จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับคืนจากโรงเรียนในโครงการปรับปรุงกรมวิสามัญศึกษา

ชื่อโรงเรียน	จำนวน แบบสอบถามที่จัดส่ง	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนสตรีศรีสุวิโยทัย	๑๖	๑๔	๘๗.๕
๒. โรงเรียนวัดรางบัว	๑๖	๑๑	๘๑.๒
๓. โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม	๙	๗	๗๗.๗
๔. โรงเรียนพนาภิรมย์	๖	๕	๘๓.๓
รวม	๔๗	๓๗	๗๖.๖

จากตารางที่ ๑ - ๓ จะเห็นได้ว่าโรงเรียนรัฐบาลสูงและโรงเรียนในโครงการปรับปรุงของกรมวิสามัญศึกษาได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและส่งคืนถึงร้อยละ ๘๐.๔ และ ๘๐.๖ ตามลำดับ รองลงมาได้แก่โรงเรียนรัฐบาลชาย ส่งแบบสอบถามคืนร้อยละ ๘๖.๗ โรงเรียนราษฎร์ชายส่งแบบสอบถามคืนร้อยละ ๖๖.๖ นับว่าน้อยที่สุดในบรรดาประเภทโรงเรียนต่าง ๆ โดยสรุปแล้ว ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามไปยังตามโรงเรียนต่างทั้งหมด ๔๔ โรงเรียน ได้รับคืน ๓๗ โรงเรียน คิดเฉลี่ยแล้วได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ ๘๔.๕ จึงอาจจะกล่าวได้ว่าข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้จำแนกหัวข้อสำคัญ ๆ ออกเป็น เขต และอายุของครูผู้สอน ประเภทของโรงเรียนที่ใช้โฮสพิศัลยกรรม จำนวนและชนิดของการใช้โฮสพิศัลยกรรม วิชาใดที่นำเอาโฮสพิศัลยกรรมไปใช้ประกอบการสอน ใ้บ้าง ความนิยมของครูที่จะใช้โฮสพิศัลยกรรมในระยะใดของการสอน ตลอดจนเทคนิคการใช้โฮสพิศัลยกรรมประกอบการสอน โดยได้จัดแยกข้อมูลไว้ตามลำดับชั้น โดยเรียงจากค่าสูงลงไปหาค่าต่ำทั้งในลักษณะที่เป็นจำนวนเลข และเป็นคำร้อยละ ซึ่งปรากฏในตารางต่าง ๆ โดยมีคนอีกส่วนหนึ่ง (Mode Value) และมีชั้นเฉลี่ยคณิต (Mean) เป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลของรายการต่าง ๆ นี้ได้จากแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔

แผนอัตรากำลังของครูและบุคลากรประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	ครูผู้สอน			ครูช่วยสอน			รวม	รวมทั้งหมด
	ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม	ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม		
๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง	๓๗	๑๗	๕๔	-	๑	๑	๕๕	๕๕
๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย	๒๒	๔	๒๖	๓	๑	๔	๓๐	๓๐
๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง	๑๐	๒๐	๓๐	๑	๒	๓	๓๓	๓๓
๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย	๔	๔	๘	๕	๓๗	๔๒	๕๐	๕๐
๕. โรงเรียนสหศึกษา	๒๕	๑๑	๓๖	๕	๑๐	๑๕	๕๑	๕๑
๖. โรงเรียนสาธิต	๑๕	-	๑๕	๓	-	๓	๑๘	๑๘
๗. โรงเรียนโครงการปรับปรุง	๑๕	๑๖	๓๑	๔	๒	๖	๓๗	๓๗
รวม	๑๓๓	๗๕	๒๐๘	๒๕	๕๓	๗๘	๒๘๖	๒๘๖
ร้อยละ	๔๓.๓	๒๔.๕	๖๗.๗	๖.๕	๑๗.๐	๒๔.๖	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่าส่วนใหญ่ของครูที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นครูผู้หญิงประมาณ ร้อยละ ๖๘.๘ ในขณะที่มีครูผู้ชายเพียงประมาณร้อยละ ๓๑.๒ และครูที่มีวุฒิได้ศึกษาระดับศึกษาระดับมัธยมศึกษา ๘.๑

ส่วนใหญ่ของครูผู้หญิงมีวุฒิระดับปริญญา ประมาณร้อยละ ๘๑.๑ ในขณะที่ครูผู้ชายมีวุฒิระดับปริญญาประมาณร้อยละ ๖.๘

จำนวนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา มีจำนวนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ครูผู้หญิงประมาณร้อยละ ๑๘.๘ ครูผู้ชายประมาณร้อยละ ๑๓.๓

ตารางที่ ๕

ความถี่ของการใช้โศกทัศน์อุปกรณ์แยกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวนการใช้ ไข่มอบครั้ง		จำนวนการใช้ ไข่มานกลาง		รวมคะแนน	เฉลี่ย
	ไข่มอบครั้ง	รวม	ไข่มานกลาง	รวม		
๑. โรงเรียนสาธิต	๑๐๗	๒๑๔	๒๔๔	๒๔๔	๕๐๒	๒๓.๕๐
๒. โรงเรียนโครงการปรับปรุง	๑๒๔	๓๕๖	๓๕๐	๓๕๐	๗๐๖	๑๔.๐๔
๓. โรงเรียนรัฐราษฎร์	๒๔๐	๕๖๐	๕๕๔	๕๕๔	๑๑๐๔	๑๔.๗๓
๔. โรงเรียนอนุศึกษา	๑๔๖	๓๗๒	๔๗๔	๔๗๔	๘๕๑	๑๕.๕๕
๕. โรงเรียนราษฎร์หญิง	๑๕๕	๓๑๐	๒๖๖	๒๖๖	๕๕๖	๑๔.๕๖
๖. โรงเรียนรัฐราษฎร์ชาย	๑๑๗	๒๓๔	๓๔๖	๓๔๖	๕๖๖	๑๔.๗๖
๗. โรงเรียนราษฎร์ชาย	๒๐๖	๔๐๘	๓๕๖	๓๕๖	๗๖๖	๑๓.๕๖

ตารางที่ ๕ นี้เกิดจากจำนวนการใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ที่ครูผู้สอนกรอกในแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ช่อง กล่าวคือ ช่องไข่มอบครั้ง ช่องไข่มานกลาง ช่องไม่เคยใช้ ในกรณีที่ใช้พิจารณาเพียง ๒ ช่อง ก็คือช่องไข่มอบครั้ง และช่องไข่มานกลาง และเมื่อที่จะได้เห็นความแตกต่างของทั้ง ๒ ช่อง ผู้เขียนจึงได้คิดเขียนคะแนน โดยในช่องไข่มอบครั้งคิดให้ ๒ คะแนน ช่องไข่มานกลางคิดให้ ๑ คะแนน เมื่อหาคะแนนรวมทั้งหมดยกแล้ว ก็ดำเนินการหาค่ามัธยฐานและขีดจำกัดที่หนึ่ง โดยนำเอาจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งผลของแต่ละประเภท หาค่ามัธยฐานรวมทั้งหมดยกของแต่ละประเภท ซึ่งปรากฏว่า โรงเรียนสาธิตใช้โศกทัศน์อุปกรณ์มากที่สุดภายในบรรดาโรงเรียนประเภทต่าง ๆ มีค่ามัธยฐานและขีดมัธยฐาน ๒๓.๕๐ โรงเรียนในโครงการปรับปรุงใช้รองลงมา มีค่ามัธยฐานและขีดมัธยฐาน ๑๔.๐๔ ส่วนโรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนรัฐราษฎร์ชาย และโรงเรียนราษฎร์ชาย ใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าโรงเรียนประเภทอื่น มีค่ามัธยฐานและขีด ๑๔.๕๖ , ๑๔.๗๖ และ ๑๓.๕๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐

การวิเคราะห์ต้นทุนประเภทวัสดุขายเส้น (Graphical Materials)
แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการวิเคราะห์ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของวัสดุประเภท	ปริมาณ	ปริมาณ	รายการ	รายการ	ชนิด	ชนิด	โครงการ	เฉลี่ย
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	กระดาษคำ	๕๕.๕๑	๕๕.๕๕	๑๐๐	๕๕.๑๕	๕๖.๓๖	๑๐๐	๕๖.๓๐	๕๖.๕๖
๒.	คำกรเขียน	๕๕.๕๒	๕๖.๐๕	๕๑.๕๕	๕๓.๒๓	๕๖.๓๖	๕๕.๑๕	๕๖.๓๐	๕๖.๕๕
๓.	หนังสือพิมพ์	๖๕.๕๕	๓๕.๕๖	๖๓.๕๓	๕๓.๒๓	๓๖.๕๑	๓๖.๑๕	๕๖.๕๓	๖๖.๑๐
๔.	ภาพโปสเตอร์แผนภาพ(ที่ขอมมา)	๖๓.๕๐	๓๖.๐๕	๖๕.๕๖	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	๖๖.๖๖	๓๖.๕๓	๖๖.๕๕
๕.	แผนภูมิ แผนภาพ (ที่ทำเอง)	๖๖.๑๐	๕๕.๕๑	๓๓.๕๕	๕๐.๐๐	๕๕.๐๕	๓๖.๑๕	๖๖.๑๖	๕๕.๐๓
๖.	การอัดสำเนาแบบเรียน	๕๐.๕๕	๕๐.๕๕	๕๐.๕๕	๓๖.๓๖	๖๖.๖๕	๕๐.๕๕	๕๕.๖๕	๕๑.๕๓
๗.	แผนที่	๕๕.๓๖	๕๕.๕๕	๖๓.๐๐	๕๓.๒๓	๕๕.๐๕	๖๖.๖๖	๖๖.๑๖	๕๖.๕๐
๘.	แบบนำคำ	๕๖.๕๕	๕๑.๕๖	๓๕.๑๕	๖๕.๕๕	๖๖.๐๐	๖๖.๖๖	๕๕.๕๖	๕๐.๐๓
๙.	กระดาษนิเทศ	๖๕.๕๖	๑๑.๖๖	๑๖.๖๖	๑๕.๕๕	๓๖.๐๐	๕๖.๓๕	๕๕.๖๕	๖๕.๑๐
๑๐.	กระดาษยาสื่อ	๑๕.๖๕	๑๑.๖๖	๑๐.๕๑	๓.๖๓	๑๖.๓๖	๕๖.๕๖	๑๖.๖๖	๑๕.๕๖
	รวม	๕๕.๕๕	๕๕.๕๑	๕๕.๕๖	๕๕.๕๕	๕๖.๐๐	๓๖.๓๖	๕๖.๕๕	๕๕.๑๕

จากตารางที่ ๑๑ เกี่ยวกับหารไอโซโทปของแร่ธาตุของยูเรเนียม จะเห็นว่า

๑. โรงเรียนรัฐบางพลี ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำประมาณร้อยละ ๘๘.๘๐ ส่วนที่รองลงมาได้แก่การใช้ตำราเรียน หนังสือพิมพ์ ประมาณร้อยละ ๘๑.๘๖ และ ๖๔.๘๘ สิ่งที่ใช้ในน้อยมากได้แก่กระดานนิเทศ กระดานดำสำลี ประมาณร้อยละ ๒๕.๘๖ และ ๑๘.๖๔ ตามลำดับ

๒. โรงเรียนรัฐบางพลาย ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำประมาณร้อยละ ๘๕.๐๘ ส่วนที่รองลงมาได้แก่การใช้ตำราเรียน และหนังสือพิมพ์ ประมาณร้อยละ ๘๖.๐๘ และ ๗๘.๘๖ สิ่งที่ใช้ในน้อยมากได้แก่กระดานนิเทศและกระดานดำสำลีประมาณร้อยละใกล้เคียงกัน คือ ๑๑.๖๓

๓. โรงเรียนราชบุรีหึง ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำประมาณร้อยละ ๑๐๐ ส่วนที่รองลงมาได้แก่การใช้ตำราเรียนและหนังสือพิมพ์ประมาณร้อยละ ๘๑.๘๘ และ ๖๗.๘๗ สิ่งที่ใช้ในน้อยมากได้แก่กระดานนิเทศและกระดานดำสำลีประมาณร้อยละ ๑๖.๖๖ และ ๑๑.๘๖ ตามลำดับ

๔. โรงเรียนราชบุรีราช ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำประมาณร้อยละ ๘๘.๑๘ ส่วนที่รองลงมาได้แก่การใช้ตำราเรียนประมาณร้อยละ ๘๗.๖๓ และหนังสือพิมพ์ประมาณร้อยละ ๘๗.๖๓ สิ่งที่ใช้ในน้อยมากได้แก่กระดานนิเทศและกระดานดำสำลีประมาณร้อยละ ๑๘.๘๘ และ ๗.๖๓ ตามลำดับ

๕. โรงเรียนสหศึกษา ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำและตำราเรียน ซึ่งมีจำนวนประมาณร้อยละ ๘๖.๗๖ เท่ากัน ส่วนที่รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ประมาณร้อยละ ๗๐.๘๑ สิ่งที่ใช้ในน้อยได้แก่แบบนำหาคำ กระดานนิเทศ ประมาณร้อยละ ๒๐.๐๐ เท่ากัน และกระดานดำสำลีประมาณร้อยละ ๑๖.๑๖

๖. โรงเรียนสาธิต ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำประมาณร้อยละ ๑๐๐ ส่วนที่รองลงมาได้แก่การใช้ตำราเรียนประมาณร้อยละ ๘๕.๖๘ และการชักสำเนาแบบเรียนประมาณร้อยละ ๘๐.๘๘ สิ่งที่ใช้ในน้อยในบรรดาวัสดุอย่างเช่นได้แก่กระดานนิเทศและกระดานดำสำลีประมาณร้อยละ ๘.๑๘ และ ๘.๘๖ ตามลำดับ

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำและตำราเรียนประมาณร้อยละ ๘๗.๐๐ เท่ากัน ส่วนที่รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ และภาพโปสเตอร์ แบบภาค (หรือมา)

ประมาณร้อยละ ๕๓.๕๑ เข้ามามี อิงที่โอนอโคตแก่กระต่ายนิเทศและกระต่ายบ้านอำเภอประมาณร้อยละ ๕๕.๖๕ และ ๑๖.๗๖ ตามลำดับ

๔. จะเห็นได้ว่าการใช้โรงพิมพ์กระต่ายนิเทศและกระต่ายบ้านอำเภอเดิม นั้น อิงที่โรงเรียนประถมต่าง ๆ นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในเขตกระต่ายนิเทศ ร้อยละ ๕๖.๕๖ ตำราเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๕๐.๕๕ ส่วนที่รองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์ เฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๑๐ ภาสโปสเตอร์ แผนภาพ (พจนาน) เฉลี่ยร้อยละ ๒๐.๕๔ ซึ่งที่โอนอโคตในวัสดุภายในเขตกระต่ายนิเทศเฉลี่ยร้อยละ ๒๕.๑๐ และกระต่ายบ้านอำเภอเฉลี่ยร้อยละ ๑๕.๕๖

๕. การใช้กระต่ายนิเทศ ใช้มากที่สุดโรงเรียนราษฎร์ซึ่งประมาณร้อยละ ๑๐๐ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนราษฎร์ราษฎร์ประมาณร้อยละ ๕๕.๑๔ ที่โอนอโคตได้แก่โรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๕๖.๗๖ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใช้กระต่ายนิเทศประมาณร้อยละ ๕๖.๕๖

๑๐. การใช้ตำราเรียน ใช้มากที่สุดโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๗.๑๐ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๕.๖๔ ที่โอนอโคตได้แก่โรงเรียนวิบูลฯ ราษฎร์ร้อยละ ๕๖.๐๕ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๕๐.๕๕

๑๑. การใช้หนังสือพิมพ์ ใช้มากที่สุดโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๗๖.๑๔ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนวิบูลราษฎร์ประมาณร้อยละ ๕๕.๑๖ ที่โอนอโคตได้แก่โรงเรียนราษฎร์ราษฎร์ประมาณร้อยละ ๕๗.๒๗ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๒๗.๑๐

๑๒. การใช้ภาสโปสเตอร์ แผนภาพ (พจนาน) ใช้มากที่สุดโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๖.๕๗ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนวิบูลราษฎร์ประมาณร้อยละ ๕๖.๐๕ ที่โอนอโคตได้แก่โรงเรียนราษฎร์ราษฎร์และโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๕๕.๕๕ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๖๐.๕๕

๑๓. การใช้แผนภาพ แผนที่ (ทำเอง) ใช้มากที่สุดโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๗๖.๑๔ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนวิบูลราษฎร์ประมาณร้อยละ ๖๖.๑๐ ที่โอนอโคตได้แก่โรงเรียนราษฎร์ราษฎร์ประมาณร้อยละ ๕๗.๕๕ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๕๕.๐๗

๑๔. การก่อสร้างอาคารเรียน ใ้มากที่สุด ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๐.๕๕
ที่โรงเรียนองศาโค่งโรงเรียนสหศึกษาระมาณร้อยละ ๒๓.๒๔ ที่ใ้ข้อยที่สุดใ้แก่โรงเรียนราษฎร์
ชาบประมาณร้อยละ ๑๒.๑๒ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๕๖.๕๓

๑๕. การใ้ถนนที่ ใ้มากที่สุดใ้ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๖๖.๖๖ ที่ใ้รององ
ใ้แก่โรงเรียนใ้ในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๖๖.๖๖ ที่ใ้ข้อยที่สุดใ้แก่โรงเรียนราษฎร์
หญิงประมาณร้อยละ ๒๓.๐๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๕๐.๕๐

๑๖. การใ้ถนนบ้ายค้ำ ใ้มากที่สุดใ้ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๖๖.๖๖ ที่ใ้
รององมาใ้แก่โรงเรียนใ้ในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๕.๕๖ ที่ใ้ข้อยที่สุดใ้แก่โรงเรียน
สหศึกษาประมาณร้อยละ ๒๐.๐๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๕๐.๐๓

๑๗. การใ้กระดานนิเทศ ใ้มากที่สุดใ้ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕ ที่ใ้
รององมาใ้แก่โรงเรียนใ้ในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๕.๕๕ ที่ใ้ข้อยที่สุดใ้แก่โรงเรียน
รัฐมาชชประมาณร้อยละ ๑๑.๑๑ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๕๕.๑๑

๑๘. การใ้กระดานย่ำลึ ใ้มากที่สุดใ้ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๖.๕๖ ที่ใ้
รององมาใ้แก่โรงเรียนรัฐมาชชประมาณร้อยละ ๑๕.๑๕ ที่ใ้ข้อยที่สุดใ้แก่โรงเรียนราษฎร์ชาบ
ประมาณร้อยละ ๓.๑๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๑๕.๕๖

๑๙. ในการใ้โศกพิศุปรณ์ประเภทวัสดุอาบเช่นนี้จะเห็นใ้ว่า โรงเรียนที่ใ้มากที่สุด
โรงเรียนประเภทอื่น ใ้แก่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๓๓.๓๓ ที่ใ้รององมาใ้แก่โรงเรียน
รัฐมาชชประมาณร้อยละ ๕๕.๕๕ และที่ใ้รององมาใ้แก่ใ้แก่โรงเรียนใ้ในโครงการปรับปรุง
ประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕ และโรงเรียนรัฐมาชชชประมาณร้อยละ ๕๕.๕๕ ที่ใ้ข้อยที่สุดเมื่อเปรียบ
เทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ใ้แก่โรงเรียนราษฎร์ชาบประมาณร้อยละ ๔๔.๔๔

๒๐. การใ้วัสดุอาบเช่นประเภทการสอนภาษาอังกฤษใ้ในโรงเรียนต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแล้ว
ประมาณร้อยละ ๕๕.๑๕

สรุป

๑. การใช้วัสดุภายในปีงบประมาณการสอบภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ โคมเจ็บบ
และปีงบประมาณชดเชย ๕๕.๑๔

๒. โรงเรียนที่ใช้วัสดุภายในปีงบประมาณการสอบภาษาอังกฤษมากที่สุดได้แก่โรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๓๓.๓๓ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนรัฐบาลหนึ่งปีงบประมาณร้อยละ ๕๕.๕๕ และที่
ใช้รองลงมาอีกได้แก่โรงเรียนในโครงการรับปรุง โรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕
และ ๕๕.๕๖ ตามลำดับ โรงเรียนที่ใช้เงินที่สุกเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนประเภทอื่น คือ
โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณ ๕๕.๕๕

๓. วัสดุภายในปีโรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้มากที่สุดได้แก่ กระดาษคำ เจ็บบประมาณร้อย
ละ ๕๖.๕๖ คำกริยาเรียน เจ็บบประมาณร้อยละ ๕๐.๕๕ ที่ใช้รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์เจ็บบประมาณ
ร้อยละ ๒๕.๕๐ ภา.โปสเตอร์ แผนภาพ (สีขอมมา) เจ็บบประมาณร้อยละ ๒๐.๕๕ สิ่งที่ใช้เงินที่สุก
ได้แก่กระดาษนิเทศเจ็บบประมาณร้อยละ ๒๕.๕๐ และกระดาษข่าวเจ็บบประมาณร้อยละ ๑๕.๕๖

ตารางที่ ๑๑

การใช้วัสดุศึกษาประเภทของวัสดุ (Solid Materials)
 แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการใช้ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของวัสดุศึกษา	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎรหญิง	ราษฎรชาย	สหศึกษา	สาธิต	โครงการปรับปรุง	เฉลี่ย
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	ทองเหลือง	๕๕.๓๖	๕๕.๘๑	๓๕.๑๔	๓๔.๑๔	๕๖.๓๖	๒๓.๘๑	๕๖.๕๖	๕๐.๘๑
๒.	ทองตัวอย่าง	๕๗.๕๖	๓๕.๘๘	๒๗.๐๓	๓๖.๗๓	๕๑.๘๑	๕๖.๘๖	๕๐.๕๕	๓๕.๕๕
๓.	ทองจำลอง	๓๗.๒๘	๒๗.๕๑	๒๕.๗๓	๓๖.๗๓	๓๐.๕๑	๕๗.๑๔	๕๑.๕๕	๓๖.๖๖
๔.	ลูกโลก	๒๕.๘๑	๒๐.๕๓	๑๖.๒๖	๓๐.๗๓	๑๘.๑๔	๓๓.๓๓	๓๖.๖๕	๒๖.๐๕
	เฉลี่ย	๕๓.๒๖	๓๕.๘๘	๒๗.๐๓	๓๕.๐๕	๓๖.๘๑	๓๕.๒๘	๕๐.๐๐	๓๗.๕๖

จากตารางที่ ๑๑ เกี่ยวกับการใช้โศกทัศน์ประเภทวิศุคมีทรง จะเห็นว่า

๑. โรงเรียนวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๕.๓๒ ส่วนที่ไร้ของลงมา
โค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๗.๗๖ และที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกประมาณร้อยละ
๒๔.๕๑

๒. โรงเรียนวิทยาศาสตร์ชาย ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๕.๕๑ ของลงมาโค่น
การไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๕.๕๕ ที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกประมาณร้อยละ ๒๐.๕๑

๓. โรงเรียนราษฎรหญิง ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๕.๑๕ ส่วนที่ไร้ของ
ลงมาโค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๕.๗๑ และที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกประมาณร้อยละ
๑๖.๒๒

๔. โรงเรียนราษฎรชาย ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๔.๑๕ ส่วนที่ไร้ของลง
มาโค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๖.๗๑ และการไร้ของจำเองและทุกโลกประมาณร้อยละ
๑๖.๗๑ เท่ากัน

๕. โรงเรียนสหศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๖.๑๖ ส่วนที่ไร้ของลงมา
โค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๖.๕๖ และที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกประมาณร้อยละ ๑๕.๑๕

๖. โรงเรียนสตรี ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๗.๕๕ ส่วนที่ไร้ของลง
มาโค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๖.๕๖ ที่ไร้ของที่สุดโค่นของจริงประมาณร้อยละ ๒๑.๕๖

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่ใช้ของจริงประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕ ส่วน
ที่ไร้ของลงมาโค่นการไร้ของตัวอย่างประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕ ที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกประมาณร้อยละ
๑๕.๕๕

๘. จะเห็นได้ว่าการใช้โศกทัศน์ประเภทวิศุคมีทรงนั้น ซึ่งที่โรงเรียนประเภทต่าง ๆ
ใช้กันอย่างกว้างขวางโค่นของจริงเฉลี่ยร้อยละ ๕๐.๕๐ ที่ไร้ของลงมาโค่นการไร้ของตัวอย่างเฉลี่ย
ร้อยละ ๕๕.๕๕ ที่ไร้ของที่สุดโค่นทุกโลกเฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๐๖

๙. ของจริง ไร้มากที่สุดโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๖.๕๕ ที่ไร้
ของลงมาโค่นโรงเรียนวิทยาศาสตร์หญิงประมาณร้อยละ ๕๕.๓๒ ที่ไร้ของที่สุดโค่นโรงเรียนสตรี

ประมาณร้อยละ ๕๐.๕๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ไซ้ประมาณร้อยละ ๕๐.๕๐

๑๖. ทองคำอย่าง ไซ้มากที่สุดใโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๕๑.๕๖ ที่ไซ้รองลงมาใต้งค์โรงเรียนสตรีประมาณร้อยละ ๕๑.๕๖ ที่ไซ้น้อยที่สุดใต้งค์โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๓๗.๐๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ไซ้ประมาณร้อยละ ๔๕.๕๔

๑๗. รองจำลอง ที่ไซ้มากที่สุดใต้งค์โรงเรียนสตรีประมาณร้อยละ ๕๑.๕๔ ที่ไซ้รองลงมาใต้งค์โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๐.๕๔ ที่ไซ้ร้อยที่สุดใต้งค์โรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๓๗.๐๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ไซ้ประมาณร้อยละ ๔๖.๐๖

๑๘. อุกโลก ไซ้มากที่สุดใโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๕.๕๔ ที่ไซ้รองลงมาใต้งค์โรงเรียนสตรีประมาณร้อยละ ๕๑.๕๖ ที่ไซ้ร้อยที่สุดใต้งค์โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๓๖.๐๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ไซ้ประมาณร้อยละ ๔๖.๐๖

๑๙. ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทวีซีดีขณะนี้ จะเห็นว่า โรงเรียนที่ไซ้มากที่สุดใต้งค์โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่ไซ้รองลงมาใต้งค์โรงเรียนรัฐบาลหญิงไซ้ร้อยละ ๕๐.๐๐ และที่ไซ้รองลงมาอีกใต้งค์โรงเรียนสตรีประมาณร้อยละ ๔๕.๕๔ ที่ไซ้ร้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ใต้งค์โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๓๗.๐๓

๒๐. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทวีซีดีหรือเพื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษใโรงเรียนต่าง ๆ เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๓๗.๕๖

สรุป

๑. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทวีซีดีหรือเพื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษใโรงเรียนต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแล้วไซ้ร้อยละ ๓๗.๕๖

๒. ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทวีซีดีขณะนี้ โรงเรียนที่ไซ้มากที่สุดใต้งค์โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่ไซ้รองลงมาใต้งค์โรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๕๐.๐๐ และที่ไซ้รองลงมาอีกใต้งค์โรงเรียนสตรีประมาณร้อยละ ๔๕.๕๔ ที่ไซ้ร้อยที่

ดูเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ได้แก่โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๒๑.๐๓

๑. จะเห็นได้ว่าการใส่ใจต่อทัศนียภาพบริเวณรอบๆ บริเวณนั้น ซึ่งโรงเรียนประเภท
ต่าง ๆ ใ้ช้กันมีอย่างกว้างขวางโดดเด่นของจริงเฉลี่ยร้อยละ ๕๖.๕๖ ที่ใช้รองลงมาได้แก่ของตัว
อย่างเฉลี่ยร้อยละ ๔๔.๔๔ ที่ใ้ช้น้อยที่สุดได้แก่ลูกโลกเฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๐๖

ตารางที่ ๑๒

การวิเคราะห์ต้นทุนประเภทวัสดุ (Auditory Materials)
แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการวิเคราะห์ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของวัสดุต้นทุน	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎรหญิง	ราษฎรชาย	เสนาธิการ	ชาติ	โครงการวิจัย	เฉลี่ย
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	เครื่องบันทึกเสียง	๔๔.๑๕	๕๑.๔๖	๓๗.๔๕	๒๕.๕๕	๕๖.๓๖	๕๔.๑๕	๕๓.๖๕	๕๓.๖๕
๒.	แผ่นเสียง	๓๕.๕๕	๓๕.๕๕	๒๗.๐๓	๑๖.๓๖	๓๖.๓๖	๒๔.๕๗	๕๓.๖๕	๓๑.๖๐
๓.	เครื่องขยายเสียง	๑๓.๕๖	๖.๕๕	๑๓.๕๑	๑๒.๓๖	๑๖.๓๖	-	๕.๑๐	๑๐.๕๕
๔.	วิทยุ	๒๒.๐๓	๖.๓๓	๔.๑๑	๑๐.๕๑	๗.๕๗	๕.๕๖	๑๓.๕๐	๑๑.๕๕
๕.	ของปฏิบัติการทางภาษา	๑๑.๕๖	๕.๕๕	๒.๓๐	๕.๐๕	๗.๕๗	๕.๕๖	๕.๑๐	๗.๕๕
	เฉลี่ย	๒๖.๕๕	๑๕.๑๕	๑๗.๕๕	๑๕.๕๖	๒๕.๐๐	๒๐.๐๐	๕๒.๕๐	๒๐.๕๑

ตารางที่ ๑๒ เกี่ยวกับการใช้โศกทัศน์ปรกประเภทโศกวิธิตู จะเห็นว่า

๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๔๔.๑๕ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๓๕.๔๔ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๑๓.๕๖ และเครื่องขยายเสียงประมาณร้อยละ ๑๑.๕๖ เท่ากัน

๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๔๑.๔๖ ส่วนใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๓๔.๔๔ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่วิทยุประมาณร้อยละ ๒.๓๓

๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๓๑.๔๕ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๒๗.๐๓ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๒.๗๐

๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๒๕.๔๕ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๑๖.๑๖ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๔.๐๔

๕. โรงเรียนสหศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๔๖.๑๕ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๓๖.๑๖ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่วิทยุและห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๓.๒๗ เท่ากัน

๖. โรงเรียนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงประมาณร้อยละ ๔๓.๓๔ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แผนเสียงประมาณร้อยละ ๒๔.๕๓ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๔.๓๖

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงต่อแผนเสียงประมาณร้อยละ ๔๑.๒๔ เท่ากัน ที่ใช้รองลงมาได้แก่วิทยุประมาณร้อยละ ๑๐.๔๑ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่เครื่องขยายเสียงและห้องปฏิบัติการทางภาษาประมาณร้อยละ ๔.๑๑ เท่ากัน

๘. จะเห็นได้ว่าการใช้โศกทัศน์ปรกประเภทโศกวิธิตูประกอบการสอนภาษาอังกฤษส่วน

ใหญ่ใช้เครื่องบันทึกเสียงเฉลี่ยร้อยละ ๔๐.๒๕ ที่โรงเรียนงาโตแก่นขนานเสียงประมาณเจ็ดร้อย
๐๕ ๑๑.๒๐ ซึ่งที่โรงเรียนที่สุดโตแก่ของปฏิบัติการบริหารทางภาษาเฉลี่ยร้อยละ ๙.๘๖

๙. การใช้เครื่องบันทึกเสียง ใช้มากที่สุดโรงเรียนนาสิกประมาณร้อยละ ๘๖.๑๘
ที่โรงเรียนงาโตแก่นขนานศึกษาประมาณร้อยละ ๔๖.๑๖ ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่นโรงเรียนราษฎร์
ราชใช้ประมาณร้อยละ ๒๕.๔๕ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ร้อยละ ๔๐.๒๕

๑๐. การใช้แผ่นเสียง ใช้มากที่สุดโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๐.๒๕
ที่โรงเรียนงาโตแก่นโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑๖.๑๖ ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่นโรงเรียนราษฎร์
ราชประมาณร้อยละ ๑๖.๑๖ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ร้อยละ ๑๖.๑๖

๑๑. การใช้เครื่องขยายเสียง ใช้มากที่สุดโรงเรียนราษฎร์ประมาณร้อยละ
๑๑.๕๖ ที่โรงเรียนงาโตแก่นประมาณร้อยละ ๑๑.๕๖ คือโรงเรียนราษฎร์ทั้ง ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่นโรงเรียน
ในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕.๑๑ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ร้อยละ ๑๑.๕๕

๑๒. การใช้วิทยุ ใช้มากที่สุดโรงเรียนราษฎร์ประมาณร้อยละ ๒๖.๐๓ ที่โรงเรียน
งาโตแก่นโรงเรียนราษฎร์ราชประมาณร้อยละ ๕.๐๕ ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่นโรงเรียนราษฎร์ทั้ง
ประมาณร้อยละ ๕.๑๑ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ร้อยละ ๑๑.๕๕

๑๓. การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ใช้มากที่สุดโรงเรียนราษฎร์ทั้งประมาณร้อยละ
๑๑.๕๖ ที่โรงเรียนงาโตแก่นโรงเรียนราษฎร์ราชประมาณร้อยละ ๕.๐๕ ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่น
แก่นโรงเรียนราษฎร์ทั้งประมาณร้อยละ ๕.๑๑ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ร้อยละ ๙.๕๖

๑๔. ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทโสตทัศนูปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษนี้ โรงเรียน
ที่มากที่สุดโตแก่นโรงเรียนราษฎร์ทั้งประมาณร้อยละ ๒๖.๔๕ ที่โรงเรียนงาโตแก่นโรงเรียน
สหศึกษาประมาณร้อยละ ๒๕.๐๐ และที่โรงเรียนงาโตแก่นโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประ
มาณร้อยละ ๒๖.๓๐ ที่โรงเรียนที่สุดโตแก่นเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนชนิดอื่น ๆ ใ้แก่นโรงเรียนราษฎร์
ราชประมาณร้อยละ ๑๕.๕๖

๑๕. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทโสตทัศนูปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ
โดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๒๖.๔๕

สรุป

๑. การใช้ไอศหัตถ์รูปกรรมประเภทไอศหัตถ์รูปประกอบการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ
เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒๐.๔๐

๒. การใช้ไอศหัตถ์รูปกรรมประเภทไอศหัตถ์รูปนี้ โรงเรียนที่ใช้มากที่สุดได้แก่โรงเรียน
รัฐมาถิงประมาณร้อยละ ๒๖.๔๔ ที่ใช้รองลงมาได้แก่โรงเรียนต้นศึกษาประมาณร้อยละ ๒๔.๐๐
และที่ใช้รองลงมาอีกได้แก่โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๒.๓๐ ที่ใช้น้อยที่สุด
เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนชนิดอื่น ๆ ได้แก่โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๔.๘๖

๓. การใช้ไอศหัตถ์รูปกรรมประเภทไอศหัตถ์รูปนี้ ส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือบันทึกเสียงเฉลี่ยร้อยละ
๔๓.๖๔ ที่ใช้รองลงมาได้แก่แบบเขียนประมาณร้อยละ ๓๑.๖๐ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่แบบปฏิบัติ
การทางภาษาเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘๖

ตารางที่ ๑๑

การไร้โรคหัดคัมภีร์ประเภทภาพนิ่ง (Still Pictures)

แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการไร้ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของโรคหัดคัมภีร์	วัสดุของ รอยละ	วัสดุรวม รอยละ	ภาพนิ่ง รอยละ	ภาพรวม รอยละ	หนังสือ รอยละ	อาชีพ รอยละ	โครงการปรับปรุง รอยละ	เฉลี่ย รอยละ
๑.	ภาพนิ่งอยู่ในตำราเรียน	๔๓.๐๕	๔๑.๓๖	๕๕.๕๕	๔๓.๖๕	๔๓.๖๕	๕๐.๕๔	๔๖.๐๕	๔๕.๖๑
๒.	ภาพที่คัดจากนิตยสาร	๒๖.๗๑	๒๕.๑๒	๓๕.๖๕	๔๓.๖๕	๒๓.๖๕	๓๖.๕๑	๕๖.๕๑	๒๓.๕๑
๓.	สไลด์	๑๓.๕๖	๑๑.๖๓	๒.๗๐	๕.๕๕	๗.๖๗	๒๓.๕๑	๕.๑๑	๕.๕๕
๔.	ภาพสามมิติ	๓.๓๔	-	๕.๑๑	๕.๐๕	๕.๕๕	๑๕.๖๕	๕.๑๑	๖.๑๑
๕.	ฟิล์มสตริปเงียบ	๑.๖๕	-	๒.๗๐	-	๓.๖๕	๒๓.๕๑	๖.๗๐	๓.๖๖
๖.	ภาพยนตร์เงียบ	๓.๓๔	๒.๓๓	-	๓.๖๕	๑.๕๖	๕.๖๖	๖.๗๐	๖.๖๖
๗.	เครื่องฉายภาพสามมิติ	๓.๓๔	-	-	๑.๕๖	๑.๕๖	๕.๖๖	-	๑.๖๖
๘.	เครื่องฉายภาพสามมิติ	๓.๓๔	๒.๓๓	-	๑.๕๖	๑.๕๖	-	-	๑.๖๖
	เฉลี่ย	๒๑.๕๐	๒๐.๓๕	๒๖.๕๕	๑๕.๕๐	๒๑.๑๕	๒๕.๖๖	๒๖.๕๕	๒๐.๑๑

จากตารางที่ ๑๓ เกี่ยวกับการใช้เงินที่ศูนย์พร้อมประเภทหนึ่ง จะเห็นว่า

๑. โรงเรียนรัฐนาอนสูง ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๘๑.๐๘
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๒๒.๓๑ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่สื่อมวลชน
เจียมประมาณร้อยละ ๑.๒๙

๒. โรงเรียนรัฐนาอราช ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๘๑.๑๖
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๒๕.๑๖ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ภาพสามมิติ
สื่อมวลชนเจียม เครื่องฉายภาพสามมิติประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๓. โรงเรียนราษฎร์สูง ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๕๔.๕๔
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๓๕.๒๕ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ภาพบนครีเจียม
เครื่องฉายภาพสามมิติ และเครื่องฉายภาพพิมพ์แสง ประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๔. โรงเรียนราษฎร์ราช ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๔๑.๒๔
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๔๑.๒๔ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่สื่อมวลชน
เจียมประมาณร้อยละ ๐

๕. โรงเรียนสหศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๔๑.๒๔
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๒๑.๒๔ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ภาพบนครีเจียม
เครื่องฉายภาพสามมิติ เครื่องฉายภาพพิมพ์แสง ประมาณร้อยละ ๑.๔๒ เท่ากัน

๖. โรงเรียนชาอิต ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๕๐.๕๕ ที่
ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๓๖.๕๕ ที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่เครื่องฉาย
ภาพพิมพ์แสงประมาณร้อยละ ๐

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีอยู่ในคำราเบียนประมาณร้อยละ ๕๕.๑๓
ที่ไรรองลงมาได้แก่ภาพที่คัดจากนิตยสารประมาณร้อยละ ๓๑.๕๓ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่เครื่องฉาย
ภาพสามมิติและเครื่องฉายภาพพิมพ์แสงประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๔. จะเห็นได้ว่าการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ นั้น ซึ่งที่โรงเรียนต่าง ๆ ใช้กัน
อย่างกว้างขวางคือ ภาพนิ่งอยู่ในตำราเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕.๒๗ ที่โรงเรียนงาโคกภาพนิ่งที่ตัดจาก
นิตยสารเฉลี่ยร้อยละ ๒๑.๕๖ และที่โรงเรียนงาโคกโลกเฉลี่ยร้อยละ ๔.๔๕ ซึ่งที่โรงเรียนที่ดู
โคกเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะและเครื่องฉายภาพนิ่งเฉลี่ยร้อยละ ๑.๒๑ เท่ากัน

๕. การใช้ภาพนิ่งอยู่ในตำราเรียน ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ
๔๔.๔๔ ที่โรงเรียนงาโคกโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๐.๔๔ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียน
รัฐราษฎร์ประมาณร้อยละ ๔๑.๑๖ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๔๕.๒๗

๖. การใช้ภาพนิ่งที่ตัดจากนิตยสาร ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๗๖.๑๔
ที่โรงเรียนงาโคกโรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๗๕.๖๔ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียน
ราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๑.๖๔ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๖๑.๕๖

๗. การใช้สไลด์ ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๒๑.๕๖ ที่โรงเรียน
งาโคกโรงเรียนรัฐราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๑๑.๕๖ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียนราษฎร์หญิง
ประมาณร้อยละ ๒.๗๖ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๔.๔๕

๘. การใช้ภาพสามมิติ ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๑๔.๒๔ ที่
โรงเรียนงาโคกโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔.๐๔ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียนรัฐราษฎร์
ชายประมาณร้อยละ ๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๖.๐๔

๙. การใช้ฟิล์มสตริปเฟรม ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๒๑.๕๖ ที่
โรงเรียนงาโคกโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑.๖๔ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียนรัฐราษฎร์ชายและ
โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณ ๑.๒๖

๑๐. การใช้ภาพยนตร์เฟรม ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔.๓๖ ที่
โรงเรียนงาโคกโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑.๖๔ ที่โรงเรียนที่ดูโคกโรงเรียนราษฎร์
หญิงประมาณร้อยละ ๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๒.๖๐

๑๑. การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ใช้มากที่สุดที่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔.๓๖

ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียนรัฐบาลหนึ่งประมาณร้อยละ ๑.๘ ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียน
รัฐบาลชาย โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน
โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ โชว์ประมาณร้อยละ ๑.๖๐

๑๖. การใช้เครื่องฉายภาพพื้นแสง โชว์มากที่สุดโรงเรียนรัฐบาลหนึ่งประมาณร้อยละ
๑.๘ ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๒.๑๑ ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียน
รัฐบาลชาย โรงเรียนสาธิต โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน โดย
เฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ โชว์ประมาณร้อยละ ๑.๖๓

๑๗. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งจะเห็นได้ว่าโรงเรียนที่โชว์มากกว่าโรงเรียน
ประเภทอื่นคือโรงเรียนสาธิต ประมาณร้อยละ ๒.๑๖ ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียนในโครง
การปรับปรุงและโรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๒.๔๔ เท่ากัน ที่โชว์น้อยที่สุดเมื่อเปรียบ
เทียบกับโรงเรียนประเภทอื่นคือโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๔.๕๐

๑๘. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งประกอบการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ
เฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๒๐.๑๗

สรุป

๑. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ
เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒๐.๑๗

๒. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งจะเห็นได้ว่าโรงเรียนที่โชว์มากกว่าโรงเรียน
ประเภทอื่นคือโรงเรียนสาธิต ประมาณร้อยละ ๒.๑๖ ที่โชว์ของมาโครในโรงเรียนในโครง
การปรับปรุงและโรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๒.๔๔ เท่ากัน ที่โชว์น้อยที่สุดเมื่อเปรียบ
เทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ แล้วคือโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๔.๕๐

๓. สิ่งที่โรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งอย่างกว้างขวางคือ
แต่ ภาพที่มีอยู่ในตำราเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕.๒๗ ที่โชว์ของมาโครในภาพที่คัดจากนิตยสารเฉลี่ย
ร้อยละ ๒๑.๓๖ และที่โชว์ของมาโครในสื่อโลกเฉลี่ยร้อยละ ๔.๔๕ สิ่งที่ใช้บ่อยที่สุดคือเครื่อง
ฉายภาพข้ามศีรษะและเครื่องฉายภาพพื้นแสงเฉลี่ยร้อยละ ๑.๖๐ เท่ากัน

ตารางที่ ๑๔

การใช้หอสมุดประเภทกิจกรรมรวม (Activities)
แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการใช้ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของหอสมุดประเภท	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎร์หญิง	ราษฎร์ชาย	ชนศึกษา	สาธิต	โครงการปรับปรุง	เฉลี่ย
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	กิจกรรมที่เป็นโครงการ	๒๗.๘๐	๒๐.๘๗	๕๔.๐๕	๕๔.๕๕	๕๖.๓๖	๒๑.๔๐	๒๗.๕๗	๒๐.๒๖
๒.	การทำสมุดภาพ	๒๖.๗๑	๔๔.๑๘	๕๐.๕๕	๒๓.๖๕	๕๐.๐๐	๒๖.๖๖	๕๖.๗๖	๕๕.๕๓
๓.	การเล่นละคร	๒๔.๘๑	๓๖.๕๖	๓๖.๕๓	๒๕.๕๖	๓๖.๓๖	๓๘.๑๐	๒๕.๗๓	๓๑.๒๗
๔.	การสาธิต	๒๗.๑๖	๒๓.๓๕	๒๑.๖๖	๑๘.๑๘	๒๗.๒๗	๕๗.๖๑	๒๗.๐๓	๒๕.๗๓
๕.	การเรี วิทยานุเคราะห์	๒๖.๐๐	๑๘.๖๐	๒๑.๖๖	๑๖.๓๖	๓๐.๕๑	๑๕.๐๕	๑๘.๕๖	๒๑.๕๐
๖.	การจัดนิทรรศการภาษาอังกฤษ	๒๔.๘๑	๑๖.๒๔	๑๖.๗๖	๑๖.๗๖	๒๐.๐๐	๕.๕๖	๒๗.๐๓	๑๕.๕๕
๗.	การจัดนิทรรศการ	๓๖.๒๐	๑๑.๒๐	๕.๑๑	๕.๐๕	๕.๐๕	๒๕.๕๗	๑๖.๗๖	๑๕.๕๖
๘.	การศึกษานอกสถานที่	๒๕.๕๗	๕.๕๕	๑๓.๕๑	๑๕.๕๕	๑๕.๕๕	๑๕.๕๗	๑๖.๗๖	๑๕.๕๑
๙.	กระบะทราย	-	-	-	-	๕.๕๕	-	๒.๒๖	๑.๕๐
๑๐.	ได้ออกราย	-	-	-	๓.๖๕	๑.๕๗	๕.๗๖	-	๑.๕๐
	เฉลี่ย	๒๓.๕๕	๒๑.๑๖	๒๐.๘๑	๑๗.๕๕	๒๕.๑๕	๒๕.๐๕	๒๖.๒๑	๒๓.๘๐

จากตารางที่ ๑๔ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโดยสัมพัทธ์ประเภทกิจกรรมรวม จะเห็นว่า

๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๖๑.๕๐ รองลงมาได้แก่การทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๒๒.๗๑ ส่วนที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่กระบะทรายและโครงการมาประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๖๑.๕๑ รองลงมาได้แก่การทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๔๔.๑๔ ส่วนที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่กระบะทรายและโครงการมาประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๕๔.๐๕ รองลงมาได้แก่การทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๔๐.๔๔ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่กระบะทรายและโครงการมาประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๕๔.๕๕ รองลงมาได้แก่การเดินเตาะเตรประมาณร้อยละ ๒๔.๔๖ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดคือกระบะทรายประมาณร้อยละ ๐

๕. โรงเรียนสหศึกษา ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๕๖.๖๖ รองลงมาได้แก่การใช้กิจกรรมทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๔๐.๐๐ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่โครงการมาประมาณร้อยละ ๑.๔๒

๖. โรงเรียนสาธิต ส่วนใหญ่ใช้การทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๖๖.๖๖ รองลงมาได้แก่กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๒๑.๕๐ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดคือกระบะทรายประมาณร้อยละ ๐

๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมที่เป็นโครงการประมาณร้อยละ ๖๓.๕๐ รองลงมาได้แก่การทำนุศึกษาประมาณร้อยละ ๔๖.๓๖ ซึ่งที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่โครงการมาประมาณร้อยละ ๐

๘. จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายโดยสัมพัทธ์ประเภทกิจกรรมรวมนั้น ถึงที่โรงเรียนต่าง ๆ

ใญ่มากที่สุดในคณะกรรมการจัดกิจกรรมที่เป็นโครงการเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒๑.๒๖ ส่วนที่ใญ่รองลงมา
โดยคณะกรรมการทำนุุคทาเฉลี่ยร้อยละ ๔๕.๕๓ และสิ่งใญ่รองลงมาอีกโดยกรรมการเอนละคร.เฉลี่ย
ร้อยละ ๓๑.๒๓ สิ่งใญ่ใญ่ที่สุดในคณะกรรมการและได้ออกมา เฉลี่ยร้อยละ ๑.๐๐ เท่ากัน

๕. การจัดกิจกรรมที่เป็นโครงการ ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนรัฐภาคหนึ่งประมาณร้อยละ
๒๗.๔๐ ที่ใญ่รองลงมาโดยโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๗.๘๗ และที่รอง
ลงมาอีก โดยโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๒๑.๕๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใญ่
ประมาณร้อยละ ๒๐.๒๖

๑๐. การทำนุุคทา ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๖๖.๖๖ ที่ใญ่
รองลงมาโดยโรงเรียนรัฐภาคหนึ่งประมาณร้อยละ ๒๒.๗๑ ที่ใญ่ใญ่ที่สุดในบรรดาโรงเรียน
ต่าง ๆ โดยโรงเรียนราษฎร์ราชประมาณร้อยละ ๒๓.๖๔ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ
ใญ่ประมาณร้อยละ ๔๔.๕๑

๑๑. กิจกรรมการเอนละคร ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๓๓.๓๓ ที่
ใญ่รองลงมาโดยโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๓๒.๓๓ ที่ใญ่ใญ่ที่สุดในโรงเรียนราษฎร์
ราชประมาณร้อยละ ๒๕.๓๓ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใญ่ประมาณร้อยละ ๓๑.๒๓

๑๒. การชวติ ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๗.๖๑ ที่ใญ่รองลงมา
โดยโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๒๗.๒๗ ที่ใญ่ใญ่ที่สุดโดยโรงเรียนราษฎร์ราชประมาณ
ร้อยละ ๑๔.๑๔ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใญ่ประมาณร้อยละ ๒๕.๗๑

๑๓. การเชิวิทยากร ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๓๐.๕๑ ที่ใญ่
รองลงมาโดยโรงเรียนรัฐภาคหนึ่งประมาณร้อยละ ๒๒.๐๐ ที่ใญ่ใญ่ที่สุดโดยโรงเรียนราษฎร์
ราชประมาณร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใญ่ประมาณร้อยละ ๒๑.๕๐

๑๔. การจัดทงภาษาอังกฤษ ใญ่มากที่สุดในโรงเรียนรัฐภาคหนึ่งประมาณร้อยละ ๒๔.๔๑
ที่ใญ่รองลงมาโดยโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๗.๐๐ ที่ใญ่ใญ่ที่สุดโดย
โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕.๕๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใญ่ประมาณร้อยละ ๑๕.๕๔

๑๕. การจัดนิทรรศการ ใ้มากที่สุดใโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๓๖.๐๖
ที่โรงเรียนองมาโตนักรโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๒๕.๕๓ ที่ใ้น้อยที่สุดโตนักรโรงเรียนราษฎร์
หญิงประมาณร้อยละ ๔.๐๑ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๑๕.๕๖

๑๖. การศึกษานอกสถานที่ ใ้มากที่สุดใโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๕.๕๓
ที่โรงเรียนองมาโตนักรโรงเรียนใ้โครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๑๖.๓๒ ที่ใ้น้อยที่สุดโตนักร
โรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๕.๖๕ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๑๕.๓๑

๑๗. ทะบะทราย ใ้มากที่สุดใโรงเรียนอนศึกษาประมาณร้อยละ ๕.๔๕ ที่โรงเรียนอง
มาโตนักรโรงเรียนใ้โครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒.๓๐ ที่ใ้น้อยที่สุดโตนักรโรงเรียน
รัฐบาลหญิง โรงเรียนรัฐบาลชาย โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนราษฎร์ชาย โรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๑.๓๐

๑๘. โถงอรามา ใ้มากที่สุดใโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔.๓๖ ที่โรงเรียนองมา
โตนักรโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๓.๖๔ ที่ใ้น้อยที่สุดโตนักรโรงเรียนรัฐบาลหญิง ใ้
โรงเรียนรัฐบาลชาย โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนใ้โครงการปรับปรุง ประมาณร้อยละ ๐ เท่า
กัน โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใ้ประมาณร้อยละ ๑.๓๐

๑๙. การใ้โศกหัตถ์รูปกรณั้ประเภทกิจกรรมใ้โรงเรียนใ้มากที่สุดโตนักรโรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๒๔.๐๕ ที่โรงเรียนองมาโตนักรโรงเรียนใ้โครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๒.๒๑
และที่โรงเรียนองมาโตนักรโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๒๔.๑๔ ที่ใ้น้อยที่สุดโตนักรโรงเรียน
ราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๓.๔๕

๒๐. การใ้โศกหัตถ์รูปกรณั้ประเภทกิจกรรมร่วมใ้ โดยเฉลี่ยแล้วใ้ร้อยละ ๒๓.๔๐

สรุป

๑. การใ้โศกหัตถ์รูปกรณั้ประเภทกิจกรรมร่วมประกอบการสอนภาษาอังกฤษใ้โรงเรียน
ต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแล้วใ้ประมาณร้อยละ ๒๓.๔๐

๒. โรงเรียนใ้กิจกรรมร่วมมากที่สุดโตนักรโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๒๔.๐๕
ที่โรงเรียนองมาโตนักรโรงเรียนใ้โครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๒.๒๑ และที่โรงเรียนอง

มาอีกโตแกโรงเว-ยณศึกษาประมาณร้อยละ ๒๔.๑๘ ที่ไหนสุดโตแกโรงเว-ยราษฎรหลาย
ประมาณร้อยละ ๑๓.๔๔

๓. ถึงที่โรงเรียนต่าง ๆ ใ้โตแกที่บุตรประเภทกิจการรวมโตแกการจัดกิจกรรมที่เป็น
โครงการใจมากที่ประมาณร้อยละ ๒๐.๗๖ ส่วนที่โตแกลงมาโตแกการทำมูลานเจ็ดร้อย
ละ ๔๔.๔๓ และถึงที่โตแกลงมาอีกโตแกการเสวนะกร เจ็ดร้อยละ ๓๑.๓๗ ถึงที่โตแกที่สุด
โตแกกะระทราย และโตแกลงมา เจ็ดร้อยละ ๑.๐๐ เท่ากัน

ตารางที่ ๑๔

การใช้ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และวีดิทัศน์เสียง
แยกตามประเภทของวัสดุ จำนวนการใช้ และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	ชนิดของสื่อทัศนูปกรณ์	รัฐบาลพิจ ร้อยละ	รัฐบาลราช ร้อยละ	ราษฎร์พิจ ร้อยละ	ราษฎร์ราช ร้อยละ	สหศึกษา ร้อยละ	ชาติ ร้อยละ	โครงการพิเศษ ร้อยละ	เฉลี่ย ร้อยละ
๑.	การใช้ภาพยนตร์เสียง	๑๔.๒๔	๒.๓๓	๔.๑๑	๑๐.๕๖	๕.๕๕	๑๔.๒๑	๒.๑๖	๕.๑๒
๒.	การใช้โทรทัศน์	๕.๐๔	๒.๓๓	๒.๓๐	๕.๕๕	๑.๐๖	๕.๕๒	-	๓.๕๔
๓.	การใช้วีดิทัศน์เสียง	-	-	-	๓.๒๗	๑.๒๔	-	-	๑.๕๕
	เฉลี่ย	๓.๕๐	๑.๕๕	๓.๕๖	๓.๕๕	๓.๒๔	๓.๕๓	๐.๕๕	๕.๕๕

จากตารางที่ ๑๔ เกี่ยวกับการใช้ภาพยนตร์เสียง โทรทัศน์ และสื่อมัลติมีเดียจะเห็นว่า

- ๑. โรงเรียนรัฐอาสนวิหาร ใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๑๔.๖๔ รองลงมาได้แก่ โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๕.๐๔ และที่น้อยที่สุดได้แก่สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๐
- ๒. โรงเรียนรัฐอาสนวิหาร ใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๖.๓๓ ได้โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๖.๐๐ เท่ากัน มีที่น้อยที่สุดได้แก่สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๐
- ๓. โรงเรียนราชวินิต ใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๕.๐๐ รองลงมาได้แก่โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๖.๓๐ มีที่น้อยที่สุดได้แก่สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๐
- ๔. โรงเรียนราชบุรุษ ใช้อาชนครมีเสียงประมาณร้อยละ ๑๐.๕๑ รองลงมาได้แก่การใช้สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๓.๒๓ มีที่น้อยที่สุดได้แก่โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๕.๔๕
- ๕. โรงเรียนสตรีศึกษา ใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๕.๔๕ รองลงมาได้แก่สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๓.๖๔ มีที่น้อยที่สุดได้แก่โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๑.๘๖
- ๖. โรงเรียนสาธิต ใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๑๔.๖๔ มีรองลงมาได้แก่โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๕.๕๖ มีที่น้อยที่สุดได้แก่สื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๐
- ๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง ใช้อาชนครเสียงประมาณ ๖.๓๐ รองลงมาได้แก่โทรทัศน์และสื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน
- ๘. โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้อาชนครเสียงประมาณร้อยละ ๕.๖๖ มีรองลงมาได้แก่โทรทัศน์ประมาณร้อยละ ๖.๕๔ และสื่อมัลติมีเดียประมาณร้อยละ ๑.๕๕
- ๙. การใช้ภาพยนตร์เสียง ใ้มากที่สุดโรงเรียนรัฐอาสนวิหารประมาณร้อยละ ๑๔.๖๔ มีรองลงมาได้แก่โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๑๔.๖๔ มีที่น้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนราชบุรุษประมาณร้อยละ ๕.๐๐ โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ประมาณร้อยละ ๕.๖๖
- ๑๐. การใช้โทรทัศน์ ใ้มากที่สุดโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๖.๓๐ มีรองลงมา

มาได้แก่โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๘.๘๘ โดยเฉลี่ยแล้วใช้โรงเรียนต่าง ๆ ๓.๘๘

๑๑. การใช้ลิ้นมดกริปเสียง ไข่มุกที่สุดในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๘.๖๖ ที่โรงเรียนลงมาได้แก่โรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑.๖๘ ที่โรงเรียนที่คู่ได้แก่โรงเรียนราษฎรหญิง โรงเรียนราษฎร์ชาย โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนราชินี โรงเรียนในโครงการปรัญปรุง ประมาณร้อยละ - โดยเฉลี่ยแล้วใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ ประมาณร้อยละ ๑.๘๘

๑๒. ในการใช้ภาษาเขมรเสียง ไทพรีน และฟิล์มมดกริปเสียง จะเห็นว่าโรงเรียนที่ใช้มากที่สุดได้แก่โรงเรียนชาชิตประมาณร้อยละ ๘.๙๓ ที่โรงเรียนลงมาได้แก่โรงเรียนราษฎรหญิงประมาณร้อยละ ๘.๘๐ โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๘.๘๘ ที่โรงเรียนที่คู่ได้แก่โรงเรียนในโครงการปรัญปรุงประมาณร้อยละ ๐.๘๘

๑๓. การใช้ภาษาเขมรเสียง ไทพรีน และฟิล์มมดกริปเสียง ประเภทการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแล้วใช้ประมาณร้อยละ ๘.๘๘

สรุป

๑. การใช้ภาษาเขมรเสียง ไทพรีน และฟิล์มมดกริปเสียง ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนต่าง ๆ เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๘.๘๘

๒. โรงเรียนที่ใช้ภาษาเขมรเสียง ไทพรีน และฟิล์มมดกริปเสียง มากที่สุดได้แก่โรงเรียนชาชิตประมาณร้อยละ ๘.๙๓ ที่โรงเรียนลงมาได้แก่โรงเรียนราษฎรหญิงประมาณร้อยละ ๘.๘๐ โรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๘.๘๘ ที่โรงเรียนที่คู่ได้แก่โรงเรียนในโครงการปรัญปรุงประมาณร้อยละ ๐.๘๘

๓. โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้ภาษาเขมรเสียงประมาณร้อยละ ๘.๙๓ ที่โรงเรียนลงมาได้แก่โรงเรียนที่คู่ประมาณร้อยละ ๘.๘๘ และฟิล์มมดกริปเสียงประมาณร้อยละ ๐.๘๘

ตารางที่ ๑๖

จำนวนครูที่โรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
แยกตามประเภทของโรงเรียน และวิชาต่าง ๆ ในเขตภาคภาษาอังกฤษ

ประเภทของโรงเรียน	วิชาที่โรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทการสอน							
	Grammar	Comprehension	Conversation	Essay	Translation	Literature	Dictation	Poetry
๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง	๓๔๑	๕๐๖	๑๖๖	๒๓๕	๑๓๐	๓๕๕	๑๖๐	๑๕๑
๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย	๑๕๑	๒๑๕	๑๕๕	๑๖๕	๑๕๑	๑๕๑	๕๑	๖๑
๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง	๑๕๕	๑๖๑	๑๖๑	๑๑๑	๑๑๕	๑๑๑	๖๕	๑๕
๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย	๒๑๑	๒๕๑	๒๕๕	๑๑๕	๑๕๕	๒๖๕	๕๕	๑๖๑
๕. โรงเรียนสหศึกษา	๒๕๕	๓๐๐	๒๑๑	๒๑๕	๕๑	๒๕๕	๖๕	๑๖๑
๖. โรงเรียนสาธิต	๑๑๕	๒๑๑	๑๖๕	๑๑๐	๑๕	๑๑๖	๑๕	๖๕
๗. โรงเรียนในโครงการปรับปรุง	๒๑๕	๒๖๕	๒๑๑	๑๖๖	๕๖	๑๑๕	๑๖๑	๕๖
รวม	๑๖๑๕	๑๕๑๕	๑๕๕๕	๑๑๖๑	๖๕๑	๑๕๕๕	๕๑๐	๖๕๑
มัธยมเอกชน	๕๐.๕	๕๑.๕	๓๕.๕	๕๕.๑	๑๖.๕	๓๖.๕	๑๖.๑	๑๖.๐

ตารางที่ ๑๖ เป็นการหาจำนวนการใช้ไวยากรณ์ที่ผู้ถูกขบขันสามารถใช้ประกอบการสอนวิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด เมื่อใช้เครื่องมือดังกล่าวนี้ คำเป็นการตามธรรมชาติของครู เพื่อที่จะได้เห็นถึงความแตกต่างกันไวยากรณ์ชั้น โดยเอาจำนวนของไวยากรณ์ทั้งหมดในแบบสอบถามซึ่งมีอยู่ ๕๐ ชนิดด้วยกัน ไปหารด้วยที่ใดทั้งหมด เมื่อใช้ตามวิธีนี้แล้ว จะเห็นได้ว่า ครูส่วนมากนิยมใช้ไวยากรณ์ประกอบการสอนวิชา Comprehension มากกว่าวิชาอื่น มีความถี่เฉลี่ย ๔๗.๔ วิชาที่ใช้รองลงมาคือวิชา Grammar มีความถี่เฉลี่ย ๔๐.๘ และที่รองลงมาอีกคือวิชา Discussion มีความถี่เฉลี่ย ๓๙.๘ และ Literature มีความถี่เฉลี่ย ๓๖.๘ ส่วนวิชาที่นำเอาไวยากรณ์มาประกอบการสอนน้อยที่สุดคือวิชา Dictation มีความถี่เฉลี่ย ๑๖.๗

ตารางที่ ๑๗

ความนิยมของครูในการใช้โศกทัศน์ปรกรณ์ประกอบบทเรียน
แยกตามประเภทของโรงเรียนและวิธีการใช้

ประเภทของโรงเรียน	วิธีการใช้		
	นำเข้าสู่บทเรียน	ควบคู่กับบทเรียน	หลังบทเรียน
๑. โรงเรียนรัฐบาลหญิง	๑๓๐	๕๒๑	๑๗๖
๒. โรงเรียนรัฐบาลชาย	๑๖๕	๓๐๕	๕๗
๓. โรงเรียนราษฎร์หญิง	๑๖๑	๒๗๑	๕๓
๔. โรงเรียนราษฎร์ชาย	๒๐๕	๓๕๖	๑๓๑
๕. โรงเรียนสหศึกษา	๒๕๖	๒๕๕	๑๗๖
๖. โรงเรียนชาวนิก	๑๕๖	๒๒๕	๑๑๖
๗. โรงเรียนโครงการปรับปรุง	๒๕๑	๓๗๑	๑๕๑
รวม	๑๕๑๖	๒๓๑๕	๕๕๖
มัธยมเชรคณิก	๑๒.๖	๑๕.๑	๗.๕

ตารางที่ ๑๗ เป็นการนำความนิยมของครูผู้สอนในการใช้โศกทัศน์ปรกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยคิดจากจำนวนข้อที่ได้อาจยอมรับตามในด้านที่ถามเกี่ยวกับวิธีใช้ และเพื่อที่จะได้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงดำเนินการถามมัธยมเชรคณิก โดยใช้จำนวนของวิธีการซึ่งมีอยู่ ๑ ของ ข้อใดบ้างจำนวนชนิดของโศกทัศน์ปรกรณ์ซึ่งมีอยู่ ๕๐ ชนิด ใ้ตอบเป็น ๑๖๐ แล้วจึงนำไปหารข้อข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนนิยมใช้โศกทัศน์ปรกรณ์ควบคู่ไปกับบทเรียนมาก มีค่ามัธยมเชรคณิก ๑๕.๑ ส่วนที่นิยมรองลงมาคือการใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน มีค่ามัธยมเชรคณิก ๑๒.๖ และใช้หลังบทเรียนมีค่ามัธยมเชรคณิก ๗.๕

ตารางที่ ๑๔

การใช้โศกวิทยุปรอทประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
แยกประเภทความถี่ของโศกวิทยุปรอท และวิธีการใช้ในการสอน

ประเภทของโศกวิทยุปรอท	วิธีการใช้			ความถี่ของคลื่น
	นำเข้าสู่บทเรียน	ทวนคู่กับบทเรียน	ต้องบทเรียน	
ก. วิทยุคลื่นสั้น				
๑. กระดานดำ	๑๘๘	๒๕๖	๔๕	๑๖๓.๓
๒. ตำราเรียน	๑๑๒	๒๐๕	๕๕	๑.๓๑.๑๑
๓. ชนังสื่อพิมพ์	๕๕	๑๒๕	๕๕	๕๑.๐
๔. ภาพโปสเตอร์ แขนภาพ (ที่ขอมมา)	๕๕	๑๒๕	๒๗	๕๕.๓
๕. แขนภาพ แขนภูมิ (ที่หาเอง)	๕๒	๕๐	๒๐	๖๕.๓
๖. การอธิบายเนื้อหาแบบเรียน	๓๕	๕๕	๕๕	๕๖.๐
๗. แขนที่	๕๐	๑๐๖	๑๒	๕๕.๐๐
๘. แขนป้ายคำ	๕๒	๕๒	๕๒	๕๗.๐
๙. กระดานนิเทศ	๓๓	๓๓	๓๓	๕๖.๓
๑๐. กระดานข่าวอาชีพ	๒๕	๑๖	๑๖	๒๖.๗

ประเภทของโครงการ	วิธีการใช้			การมีเงินอุดหนุน
	นำเข้ามาเรียน	ความก้าวหน้าเรียน	มัธยมเรียน	
ข. วิทยาลัย				
๑. การเรียนของจริง	๗๑	๑๑๑	๑๘	๖๕.๑
๒. การเรียนของตัวอย่าง	๕๗	๕๐	๑๘	๕๓.๗
๓. การเรียนของจำลอง	๕๘	๗๘	๑๑	๕๘.๑
๔. อื่นๆ	๑๗	๕๕	๑๑	๓๕.๗
ค. วิทยาลัย				
๑. การเรียนเครื่องมือฝึกเขียน	๕๑	๑๐๐	๒๑	๕๗.๑
๒. การเรียนแบบเขียน	๕๕	๖๕	๑๖	๕๑.๗
๓. การเรียนเครื่องมือเขียน	๕	๑๘	๘	๑๑.๑
๔. การเรียนวิธีเขียน	๕	๓๑	๖	๑๑.๗
๕. การเรียนของปฏิบัติการทางภาษา	๕	๑๐	๕	๖.๑
ง. ภาชนะ				
๑. การเรียนภาชนะที่อยู่ในตำราเรียน	๕๗	๒๑๑	๑๕	๑๑๕.๑

ประเภทของโครงการ	วิธีการใช้			การประเมินผล
	นำเข้าสู่เรียน	ควบคู่กับบทเรียน	หลังบทเรียน	
๒. การใช้ภาพที่ตัดจากนิตยสาร	๗๓	๑๑๔	๑๖	๔๑.๐
๓. การใช้สื่อโสต	๑๗	๑๔	๑๑	๑๔.๐
๔. การใช้ภาพสามมิติ	๑๐	๑๒	๓	๔.๐
๕. การใช้ฟิล์มสกริปป์เงียบ	๑	๕	๒	๑.๓
๖. การใช้ภาพยนตร์เงียบ	๕	๑	๕	๓.๗
๗. การใช้เครื่องฉายภาพเต็มแสง	๑	๖	๑	๑.๐
๘. การใช้เครื่องฉายภาพขบวนการ	๑	๑	๒	๑.๐
๑. กิจกรรมรวม				
๑. การจัดกิจกรรมที่เป็นโครงการ	๔๓	๓๑	๔๕	๒๕.๐
๒. การทำสมุดภาพ	๖๕	๕๓	๑๐๕	๖๖.๓
๓. การจัดกิจกรรมตารางเรียน	๒๓	๕๕	๑๐๑	๓๖.๐
๔. การสาธิต	๒๕	๕๑	๑๔	๓๖.๓
๕. การเขียนวิทยากร	๒๕	๑๕	๒๕	๒๖.๕

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ประเภทของโครงการ	วิธีการใช้			การขจัดเงินคงคลัง
	นำเข้าสู่ทะเบียน	ควบคุมทะเบียน	หลังจบทะเบียน	
๖. การจัดตั้งภาษาอังกฤษ	๒๑	๑๖	๑๔	๖๕.๐
๗. การจัดพิมพ์รถการ	๑๐	๑๐	๑๔	๖๔.๐
๘. การศึกษานอกสถานที่	๑๐	๔	๖๖	๓๓.๙
๙. กะบะทราย	๑	๑	๑	๑.๙
๑๐. ไคออรามา	๑	๑	๑	๑
จ. <u>งานขนทรีเชียง ไพรทัศน์ และ</u>				
   <u>ฟิล์มสตริปเชียง</u>				
๑. การใช้ภาพยนตร์เสียง	๗	๖	๑๐	๕.๗
๒. การใช้ไพรทัศน์	๔	๔	๔	๕.๐
๓. การใช้ฟิล์มสตริปเสียง	๑	๑	๑	๑.๐

ตารางที่ ๑๔ เป็นการรายงานการไฮโดรคาร์บอนประกอบที่ไฮโดรคาร์บอนประกอบทาง
วิชาภาษาอังกฤษ โดยแยกออกเป็นแต่ละประเภท เมื่อใดที่ขอมูลดังกล่าวจึงได้ดำเนินการหา
มีชื่อเลขคณิต ของโคที่โคคาเกินมีชื่อเลขคณิต ผู้เขียนก็ถือว่าเป็นขอมูลที่แตกต่างจาก
ใช้วิธีนั้น ๆ ในการไฮโดรคาร์บอนประกอบที่ประกอบการชอบ

ก. วัสดุสายเคเบิล

๑. ไฮโดรคาร์บอนประเภทวัสดุสายเคเบิลที่ครุนิยมใช้เพื่อการนำเข้าสู่หริเวณ โค้ดกั้น
สีอิทธิภาพโปสเตอร์ แขนภาพ (ที่ชอมา) รวมทั้ง แขนกัมมิ แขนภาพ (ที่ห้าเอง) และกระดาน
นิเทศ

๒. ไฮโดรคาร์บอนประเภทวัสดุสายเคเบิลที่ครุนิยมใช้ควบคุมที่หริเวณโค้ดกั้น
ทำราวเรียบ นังอิทธิภาพ ภาพโปสเตอร์และแขนภาพที่ชอมา แขนภาพและแขนกัมมิ (ที่ห้าเอง) การ
ชักเข้าแนวเรียบ แขนที่ แขนป้ายคำ กระดานนิเทศ และกระดานนำฮาอิ

- ๓. ครุไม่นิยมใช้ไฮโดรคาร์บอนประเภทวัสดุสายเคเบิลประกอบการชอบในคอนดัคท์หริเวณ
- ๔. ไฮโดรคาร์บอนประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้เพื่อการนำเข้าสู่หริเวณ และควบคุมหริเวณ
โค้ดกั้น นังอิทธิภาพ ภาพโปสเตอร์และแขนภาพ (ที่ชอมา) แขนภาพและแขนกัมมิ (ที่ห้าเอง) และ
กระดานนิเทศ

ข. วัสดุพิมพ์

๑. ไฮโดรคาร์บอนประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่หริเวณ โค้ดกั้นจริง ของตัวอย่าง
ของจำตอง และลูกโลก

๒. ไฮโดรคาร์บอนประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้ควบคุมที่หริเวณโค้ดกั้น ของจริง ของตัวอย่าง
ของจำตอง และลูกโลก

- ๓. ครุไม่นิยมใช้ไฮโดรคาร์บอนประเภทวัสดุพิมพ์ประกอบการชอบในคอนดัคท์หริเวณ
- ๔. ไฮโดรคาร์บอนประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้เพื่อการนำเข้าสู่หริเวณและใช้ควบคุมที่หริเวณ
หริเวณ โค้ดกั้นจริง ของตัวอย่าง ของจำตอง และลูกโลก เช่นกัน

ค. ไฮทวัก

- ๑. ครุไม่นิยมใช้ไฮโดรคาร์บอนประเภทไฮทวักเพื่อนำเข้าสู่หริเวณ
- ๒. ไฮโดรคาร์บอนประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้ควบคุมที่หริเวณโค้ดกั้น เครื่องบันทึกเสียง แขน

ของ วิชชุ และของปฏิวัติการทางภาษา

๑. คุง โสภณโกศล โสภณโกศลประเภทนี้ประกอบการศึกษาสอนในคอนหลังของบพเรียน

๑. ภาพนิ่ง

๑. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้ประกอบการสอนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนไต่ถาม สไลด์ ภาพสามมิติ และภาพยนตร์ เสียง

๒. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้ประกอบการสอนเพื่อความคุ้นเคยกับบทเรียนไต่ถาม ภาพที่มีอยู่ในตำราเรียน ภาพที่คัดจากนิตยสาร สไลด์ ภาพสามมิติ ฟิล์มเสียง วีซีดี และเครื่องฉาย ภาพนิ่งแสดง

๓. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้ในคอนหลังของบพเรียนไต่ถาม ภาพยนตร์ เสียง เครื่องฉายภาพสามมิติ

๔. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้ทั้งเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนและความคุ้นเคยกับบทเรียน ไต่ถาม สไลด์ ภาพสามมิติ

๕. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนและหนังสือเรียน ไต่ถาม ภาพยนตร์ เสียง

๑. กิจกรรมร่วม

๑. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนไต่ถาม การเชิญวิทยากร และโคออดิเนเตอร์

๒. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้เพื่อความคุ้นเคยกับบทเรียนไต่ถามกิจกรรมที่เป็นโครงการ การเอนเตอร์ การสาธิต การจัดของภาษาอังกฤษ โคออดิเนเตอร์

๓. โสภณโกศลประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้คอนหลังของบพเรียนไต่ถาม กิจกรรมที่เป็นโครงการ การทำสมุดภาพ การเชิญวิทยากร การจัดนิทรรศการ การศึกษานอกสถานที่ กระดาษ และ โคออดิเนเตอร์

๔. โสภณโกศลประเภทนี้ทั้งนิยมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน และหลังบทเรียนไต่ถาม การเชิญวิทยากร

๕. โสภคสัญลักษณ์ประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้ถึงความถูกต้องภาพเขียนและหลังขมเขียน ใต้นักกิจกรรมที่เป็นโครงการ

๖. โสภคสัญลักษณ์ประเภทนี้ที่เป็นที่นิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่ขบวนการเรียนและความถูกต้องขบวนการเรียนและหลังขมเขียนโคกโคกรามา

๑. ภาพยนตร์เสียง โทรทัศน์ และฟิล์มสตริปเสียง

- ๑. โสภคสัญลักษณ์ที่เป็นที่นิยมใช้ นำเข้าสู่ขบวนการเรียน ใต้นักฟิล์มสตริปเสียง
- ๒. โสภคสัญลักษณ์ที่เป็นที่นิยมใช้ความถูกต้องขบวนการเรียนใต้นักภาพยนตร์เสียง
- ๓. โสภคสัญลักษณ์ที่เป็นที่นิยมใช้หลังขมเขียนใต้นักโทรทัศน์
- ๔. โสภคสัญลักษณ์ที่เป็นที่นิยมใช้ถึงความถูกต้องขบวนการเรียนและหลังขมเขียนใต้นักภาพยนตร์เสียง

สรุป

- ๑. โสภคสัญลักษณ์ประเภทวัสดุอาจเช่นนิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่ขบวนการเรียน และหรือความถูกต้องขบวนการเรียน
- ๒. โสภคสัญลักษณ์ประเภทวัสดุหรือที่นิยมใช้เพื่อนำเข้าสู่ขบวนการเรียน และหรือ ความถูกต้องขบวนการเรียน
- ๓. โสภคสัญลักษณ์ประเภทวัสดุที่นิยมใช้ความถูกต้องขบวนการเรียน
- ๔. โสภคสัญลักษณ์ประเภทภาพนิ่ง ส่วนใหญ่ที่นิยมใช้ความถูกต้องขบวนการเรียน มีเป็นบางชนิด เช่น สไลด์ ภาพสามมิติ ที่ใช้เพื่อนำเข้าสู่ขบวนการเรียนและความถูกต้องขบวนการเรียน
- ๕. โสภคสัญลักษณ์กิจกรรมรวม นิยมใช้ความถูกต้องขบวนการเรียน และหรือหลังขมเขียน
- ๖. ภาพยนตร์มีเสียง ฟิล์มสตริปเสียง และโทรทัศน์ นิยมใช้หลังขมเขียน

ตารางที่ ๖๔

วัตถุประสงค์ในการใช้โลตเตอรี่มกพรประกอบการสอนภาษาอังกฤษ
แยกตามวัตถุประสงค์และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	วัตถุประสงค์ในการใช้	รัฐอาหัง	รัฐราชวาม	ราชบุรีนัง	ราชบุรีวาม	ยงโยธยา	สาขิม	ปรัวมรุง	เจด็ย
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ
๑.	เพื่อประกอบการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น	๔๖.๕๔	๔๖.๐๕	๕๑.๕๕	๕๑.๕๖	๕๕.๐๐	๕๕.๖๕	๕๑.๕๕	๕๖.๖๖
๒.	เมื่อเรารู้ความสนใจของนักเรียน	๕๓.๐๕	๕๐.๕๐	๕๕.๕๕	๕๕.๐๕	๕๑.๕๖	๕๐.๕๕	๕๖.๕๕	๕๑.๐๖
๓.	เพื่อให้ นักเรียนได้เห็นสิ่งพิศดารกับความเป็นจริง	๕๕.๖๖	๕๕.๐๕	๕๖.๕๕	๕๖.๕๖	๕๖.๕๖	๕๖.๕๕	๕๑.๐๕	๕๖.๖๕
๔.	เพื่อนำเข้าสถานเรียน	๕๕.๕๕	๕๕.๕๖	๕๕.๖๕	๕๖.๖๕	๕๖.๕๖	๕๐.๕๕	๕๖.๕๕	๕๖.๖๕
๕.	เพื่อรวบรวมครูให้นักเรียนอยากคบค้าต่อไป	๕๖.๖๖	๕๕.๐๕	๕๕.๕๕	๕๖.๖๕	๕๑.๕๖	๕๖.๕๕	๕๕.๕๕	๕๖.๐๖
๖.	เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	๕๕.๖๖	๕๖.๕๕	๕๕.๕๖	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	๕๐.๕๕	๕๕.๖๕	๕๐.๖๖
๗.	เพื่อให้ นักเรียนได้สิ่งดีที่คล้ายกับความเป็นจริง	๖๕.๕๐	๕๖.๕๕	๖๖.๖๖	๕๑.๖๕	๖๖.๖๖	๕๑.๕๕	๕๑.๐๕	๖๕.๖๕
๘.	เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน	๖๕.๕๐	๕๕.๕๖	๕๖.๕๖	๕๐.๕๐	๕๕.๕๕	๕๖.๕๕	๖๖.๖๖	๖๖.๕๕
๙.	เพื่อเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕๐.๕๕	๖๖.๕๕	๕๐.๕๕	๖๖.๖๖	๕๕.๕๕	๕๑.๕๕	๖๖.๕๕	๕๖.๖๖
๑๐.	เพื่อการทดสอบนักเรียน	๖๕.๕๐	๕๕.๕๕	๕๕.๐๕	๖๖.๖๖	๕๐.๕๐	๕๖.๕๕	๕๑.๖๕	๕๕.๕๕

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ลำดับที่	วัตถุประสงค์ในการใช้	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎรหญิง	ราษฎรชาย	หญิงไทย	ชายไทย	สตรีต่างประเทศ	ชายต่างประเทศ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๑.	เพื่อการระดมทุนการสงน	๒๗.๗๖	๓๙.๕๓	๕๖.๗๖	๕๖.๐๐	๕๕.๗๕	๓๖.๘๓	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕
๑๒.	เพื่อสรุปในการสอน	๓๙.๕๖	๓๖.๕๖	๒๙.๗๖	๓๙.๕๖	๕๗.๖๖	๕๖.๕๖	๓๗.๕๕	๓๗.๕๕
๑๓.	เพราะศึกษานี้แตกต่างแนะนำ	๓๐.๕๖	๓๗.๕๖	๑๕.๕๖	๑๖.๕๖	๑๖.๕๖	๑๕.๕๕	๒๕.๕๕	๒๖.๕๖
๑๔.	เพราะอาจารย์คนอื่นแนะนำ	๒๐.๕๖	๑๕.๕๖	๑๖.๕๖	๑๖.๕๖	๑๕.๕๕	๑๕.๕๕	๒๕.๕๕	๑๕.๕๕
๑๕.	เพื่อทำให้คนอื่นคิดว่า เป็นครูที่ทันสมัย	๕.๕๖	๑๑.๕๖	๕.๕๖	๕.๕๖	๑๐.๕๖	๕.๕๖	๑๐.๕๖	๕.๕๕
๑๖.	เพราะอาจารย์ใหม่ บอกให้ใช้	๑.๕๖	๑๑.๕๕	๑๑.๕๖	๑.๕๖	๑.๕๖	๕.๕๖	๑๑.๕๖	๑.๕๖
๑๗.	เพราะอาจารย์มีของวิเศษอื่น ๆ ใจกัน	๑.๕๕	๕.๕๕	๕.๕๖	๑.๕๕	๕.๕๕	๕.๕๖	๕.๕๖	๕.๕๕

จากตารางที่ ๑๙ เกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ในการใจใจของวิทยุประชา
สังคมการตอนภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่า

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อระดมการอภิปรายให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น โดยครู
ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๕.๒๔ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนราษฎร์หนึ่งและโรง
เรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๑.๔๕ เท่ากัน ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรงเรียนราษฎร์
ชายประมาณร้อยละ ๓๖.๓๖

๒. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนในกิจกรรมในโรงเรียนรัฐมา
ชายประมาณร้อยละ ๕๐.๓๖ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๐.๔๕ และ
รองลงมาอีกโดยครูในโรงเรียนราษฎร์หนึ่งประมาณร้อยละ ๔๔.๑๔ ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรง
เรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๒๕.๐๘

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มสิ่งที่ยากด้วยความเป็นจริง โดย
ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๐.๐๔ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนรัฐมา
หญิงประมาณร้อยละ ๓๔.๖๖ ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๓๖.๓๖

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ
๕๐.๔๕ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนราษฎร์หนึ่งประมาณร้อยละ ๓๕.๖๕ ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรง
เรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๒๖.๖๔

๕. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากค้นคว้าโดยไม่โดยครูใน
โรงเรียนรัฐมาชายประมาณร้อยละ ๓๔.๐๓ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนราษฎร์หนึ่งและครู
ในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๓๔.๐๔ เท่ากัน ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรง
เรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๒๖.๖๔

๖. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยครูในโรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๕๐.๔๕ รองลงมาโดยครูในโรงเรียนรัฐมาหญิงประมาณร้อยละ ๓๔.๖๖ และ
ที่รองลงมาอีกโดยครูในโรงเรียนรัฐมาชายประมาณร้อยละ ๓๖.๓๔ ที่น้อยที่สุดโดยครูในโรง
เรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๕.๔๕

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าในเด็กเรียนได้จึงมีค่าเท่ากับความสำเร็จที่ได้แก่ครู
ในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๑.๑๔ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐ
จากประมาณร้อยละ ๓๖.๓๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์จากประมาณร้อยละ ๔๓.๖๔

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าในเด็กเรียนได้มีค่าเท่ากับได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๓๖.๑๔ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลจากประมาณร้อยละ ๓๔.๕๖ ที่น้อย
ที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์จากประมาณร้อยละ ๔๐.๕๐

๕. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิต
ประมาณร้อยละ ๓๑.๕๓ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๑.๕๓
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์จากประมาณร้อยละ ๓๖.๑๖

๖. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าเพื่อการทบทวนนักเรียนได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณ
ร้อยละ ๓๖.๑๔ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๔๔.๑๔ ที่น้อยที่สุดได้
แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๔.๕๐

๗. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าเพื่อการทบทวนการสอนได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณ
ร้อยละ ๓๑.๕๓ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๔๖.๓๖ ที่น้อยที่สุดได้แก่
ครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๓.๒๖

๘. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าเพื่อสรุปในการสอนได้แก่ครูในโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อย
ละ ๔๓.๒๓ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๖.๕๖ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูใน
โรงเรียนราษฎร์หญิงประมาณร้อยละ ๒๔.๓๓

๙. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าเพราะศึกษานิเทศคนแนะนำได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิง
ประมาณร้อยละ ๓๐.๕๐ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๔.๑๖
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๓๐.๔๖

๑๐. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าไร้ค่าตามอาจารย์คนอื่นแนะนำได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการ
ปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๔.๑๖ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๐.๓๓

ที่ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลหนึ่งประมาณร้อยละ ๕.๐๔

๑๕. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจดีเมื่อทำให้นักเรียนคิดว่าเป็นครูที่ทันสมัยได้แก่ครูในโรงเรียน
รัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๑๑.๖๑ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑๑.๕๑
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๕.๐๔

๑๖. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพราะอาจารย์ใหญ่บอกให้ใจได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาล
ชายประมาณร้อยละ ๑๓.๕๕ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการมหาวิทยาลัยประมาณร้อยละ ๑๑.๕๑
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑.๕๖

๑๗. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใจเพราะอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ ใจกันได้แก่ครูในโรงเรียน
สาธิตประมาณร้อยละ ๕.๕๖ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์หนึ่งประมาณร้อยละ ๕.๐๐
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลหนึ่งประมาณร้อยละ ๕.๐๐

สรุป

๑. วัตถุประสงค์ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่ของ
ครูที่คิดว่าใจเพื่อประกอบการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๓๖ และใจเพื่อ
สร้างความสนใจของนักเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๔๓.๐๖ ที่รองลงมาได้แก่การใช้เพื่อให้นักเรียน
ได้เห็นสิ่งที่คล้ายกับความเป็นจริงเฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๖๔ และใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเฉลี่ย
ร้อยละ ๓๖.๖๔ เท่ากัน

๒. ส่วนที่ครูคิดรองลงมาได้แก่การใช้เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากถามคำถามหรือไม่เฉลย
ร้อยละ ๓๖.๓๖ และเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๐๐

๓. ส่วนที่ครูคิดน้อยที่สุดได้แก่การใช้เพราะอาจารย์ใหญ่บอกให้ใจเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕๖
และใจเพราะอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ ใจกันเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕๔

ตารางที่ ๒๐

การเลือกใช้โศกทัศน์กรมประกอบการสอนภาษาอังกฤษ
แยกตามวิธีการเลือก และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	วิธีการเลือกใช้	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎร์หญิง	ราษฎร์ชาย	สหศึกษา	ชาติ	privatizing	เจ็ด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	ความเนื้อหาวิชา	๗๕.๕๔	๔๑.๗๖	๔๗.๐๔	๖๑.๘๖	๕๗.๕๗	๗๕.๖๔	๕๕.๕๕	๕๑.๗๖
๒.	โดยนึ่งถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน	๔๑.๐๕	๕๐.๗๖	๗๑.๗๔	๕๖.๗๖	๕๗.๗๖	๕๐.๕๕	๔๕.๗๔	๕๐.๗๖
๓.	โดยนึ่งถึงความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา และ ประสิทธิภาพของโรงเรียน	๗๗.๕๗	๕๕.๗๗	๗๐.๗๗	๖๐.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๕.๗๕	๗๕.๕๐
๔.	โดยนึ่งถึงความสามารถและความสนใจของนักเรียน	๗๖.๖๗	๔๑.๗๕	๖๕.๘๖	๕๕.๐๕	๕๑.๘๖	๑๐๐.๐๐	๗๕.๗๕	๗๑.๖๗
๕.	เลือกใช้โศกทัศน์กรวดนึ่งต่าง ๆ กัน	๖๕.๕๕	๗๖.๗๕	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	๖๗.๖๗	๕๐.๕๕	๗๕.๖๕	๖๖.๗๕
๖.	โดยคำนึงถึงคุณภาพในการเรียนของครูปกรณ	๖๕.๕๕	๗๕.๕๗	๖๕.๘๖	๕๕.๐๕	๖๗.๖๗	๕๕.๕๗	๖๗.๕๗	๖๖.๕๕
๗.	โดยยึดหลักทางคานคุณภาพของครูปกรณ	๗๑.๕๐	๗๗.๖๖	๖๗.๐๑	๖๑.๕๖	๖๕.๕๕	๕๖.๕๕	๕๕.๖๕	๖๕.๕๐
๘.	ตามนึ่งชื่อครู	๕๗.๗๗	๖๐.๕๑	๗๖.๕๑	๖๑.๐๐	๗๖.๗๖	๕.๕๖	๗๗.๕๕	๖๐.๕๖
๙.	ใช้โศกทัศน์ปกรณคานราคาแพง	-	๕.๖๖	-	๑.๕๖	-	-	๕.๖๖	๑.๕๕

ตารางที่ ๒๐ เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเลือกใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์ประกอบ
การสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏดังต่อไปนี้

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใช้ตามเนื้อหาวิชาได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๕.๒๕ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๔.๕๕ ที่น้อย
ที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๒๐.๒๐

๒. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใช้โดยนี้ถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้
แก่โรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๕๒.๓๒ ที่รองลงมาได้แก่โรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๔๔.๐๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๓๖.๐๖

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใช้โดยนี้ถึงความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา และประ
สิทธิภาพของผู้เรียนได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๖๐ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียน
ในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๔.๐๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณ
ร้อยละ ๒๐.๐๐

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าใช้โดยนี้ถึงความสนใจของนักเรียนได้แก่ครูในโรงเรียน
สาธิตประมาณร้อยละ ๖๐ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนราษฎรราช
ประมาณร้อยละ ๔๖.๔๖ และ ๔๐.๔๐ ตามลำดับ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประ
มาณร้อยละ ๔๔.๐๔

๕. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดว่าเลือกใช้เทคนิคอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ กันได้แก่ครูในโรงเรียน
สาธิตประมาณร้อยละ ๕๐.๕๐ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๓๖.๓๖
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๔๕.๔๕

๖. ส่วนใหญ่ของครูที่คิดเลือกใช้โดยคำนึงถึงคุณค่าในการเรียนการสอนได้แก่ครูใน
โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๕.๓๐ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๓๔.๕๕
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎรราชประมาณร้อยละ ๔๔.๐๔

๗. ส่วนใหญ่ของครูที่เลือกใช้โดยมีเกณฑ์ทางด้านคุณภาพของอุปกรณ์ได้แก่ครูในโรงเรียน

สถิติประมาณร้อยละ ๕๖.๓๕ ที่ร้องลงมาโต้แย้งอยู่ในโรงเรียนในโครงการปฏิรูปครูประมาณร้อยละ ๔๔.๖๕ ที่น้อยที่สุดโต้แย้งอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๒๖.๔๖

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่เลือกใช้โศกทัศน์ปกครองตามหนังสือคู่มือโต้แย้งครูในโรงเรียนชายวัด และโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๕๖.๕๖ และ ๕๖.๓๖ ตามลำดับ ที่ร้องลงมาโต้แย้งครูในโรงเรียนในโครงการปฏิรูปครูประมาณร้อยละ ๕๖.๔๔ ที่น้อยที่สุดโต้แย้งครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๒๖.๔๖

๕. ส่วนใหญ่ของครูที่เลือกใช้โศกทัศน์ปกครองที่มีราคาแพงโต้แย้งครูในโรงเรียนในโครงการปฏิรูปครูประมาณร้อยละ ๕๖.๖๖ ที่ร้องลงมาโต้แย้งครูในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๕๖.๖๖ ที่น้อยที่สุดโต้แย้งครูในโรงเรียนรัฐบาลหญิง โรงเรียนราษฎร์หญิง โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๐ เท่ากัน

สรุป

๑. ส่วนใหญ่ของครูเลือกใช้โศกทัศน์ปกครองประกอบการสอนภาษาอังกฤษโดยเลือกตามเนื้อหาวิชาประมาณร้อยละ ๕๖.๓๖ และเลือกโดยนึกถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนประมาณร้อยละ ๕๖.๓๖ เท่ากัน ที่ร้องลงมาโต้แย้งนึกถึงความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา และประสิทธิภาพของผู้เรียนเฉลี่ยร้อยละ ๓๔.๕๐

๒. ส่วนรองลงมาคือการเลือกโดยมีทัศนคติการเลือกโดยนึกถึงความสามารถและความสนใจของนักเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๓๓.๖๖

๓. ส่วนน้อยที่สุดที่เลือกใช้โศกทัศน์ปกครองตามหนังสือคู่มือครูและเลือกใช้โศกทัศน์ปกครองที่มีราคาแพง เฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๕๖ และ ๖.๔๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๐

การเตรียมการโรงเรียนสหศึกษาประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น
แบบคามวิธีการเตรียม และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	วิธีการเตรียมการโรงเรียน	รัฐบาลหญิง ร้อยละ	รัฐบาลชาย ร้อยละ	ราษฎรหญิง ร้อยละ	ราษฎรชาย ร้อยละ	สหศึกษา ร้อยละ	ชาวจีน ร้อยละ	มิชชันนารี ร้อยละ	เจตนา ร้อยละ
๑.	จะโรงเรียนสหศึกษาประเภทมัธยมศึกษา	๒๓.๔๐	๓๖.๓๔	๓๒.๔๓	๕๖.๓๓	๓๔.๕๕	๔๕.๓๑	๔๖.๕๖	๓๑.๖๖
๒.	จะโรงเรียนสหศึกษาประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อไร และอย่างไร จึงจะ รวมการเรียนของนักเรียนให้ได้อย่างดี	๓๖.๔๔	๓๔.๕๖	๕๖.๓๖	๕๕.๕๕	๓๐.๕๑	๔๕.๓๑	๔๖.๕๕	๓๐.๐๓
๓.	มักจะย้ายผู้เรียนให้สนใจเรียนก่อน	๒๔.๕๑	๓๔.๕๖	๓๖.๔๓	๕๖.๓๓	๕๕.๐๔	๖๖.๖๓	๓๓.๓๔	๖๕.๕๓
๔.	มักจะเตรียมอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะต้องใช้ประกอบด้วย	๖๑.๐๖	๓๔.๕๖	๖๕.๕๖	๕๕.๐๔	๖๕.๕๕	๔๕.๓๑	๓๐.๖๓	๖๕.๕๖
๕.	มักจะรองถ่าย ของสิ่ง ของใช้ ก่อนที่จะนำไม่ไร	๖๕.๕๑	๓๔.๐๓	๕๕.๖๕	๕๑.๕๖	๕๖.๓๖	๓๖.๑๕	๓๖.๕๓	๖๑.๕๑
๖.	มักจะวางแผนการศึกษาหรือวัดของเสมอ	๕๕.๖๖	๖๕.๓๓	๕๕.๖๕	๕๑.๕๖	๕๐.๕๑	๓๖.๑๕	๓๖.๖๓	๕๖.๓๓
๗.	มักจะเตรียมของเรียนให้เรียบร้อย เช่น จัดโต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ	๕๕.๕๑	๖๕.๓๓	๕๕.๐๕	๓๖.๑๕	๖๖.๖๖	๖๑.๖๖	๖๕.๕๖	๕๖.๓๓
๘.	ให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วก่อนจะโรงเรียนสหศึกษา	๕๓.๖๖	๕๕.๕๑	๕๐.๕๕	๓๖.๑๕	๕๖.๓๓	๕๓.๑๕	๖๖.๑๖	๕๑.๕๖
๙.	มักเตรียม นวัตกรรมและทรัพยากรกับนักเรียนก่อนที่จะไร	๖๖.๓๑	๕๖.๕๑	๖๕.๓๓	๑๕.๑๕	๓๐.๕๑	๕๓.๖๖	๖๕.๕๖	๕๖.๖๖
๑๐.	มักจะเตรียมการโรงเรียนสหศึกษาตามอำนาจหน้าที่	๖๖.๓๓	๖๕.๕๕	๓๖.๕๖	๖๕.๕๕	๓๖.๑๕	๖๖.๕๑	๓๖.๕๖	๖๕.๕๕

ตารางที่ ๒๒ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลการเตรียมใจไอศกัณฑ์ปกรณัมระกอบการสวนภาษา
อังกฤษ ปรากฏดังต่อไปนี้

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะเตรียมเสมอว่าจะใจไอศกัณฑ์ปกรณัมระกอบการสวนภาษา
โรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๘๖.๘๖ รองลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนสาธิตประมาณ
ร้อยละ ๔๕.๗๑ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๓๖.๓๖

๒. ส่วนใหญ่ที่มักจะเตรียมวางแผนวิธีไว้ว่าจะใจไอศกัณฑ์ปกรณัมที่โยน เมื่อไร และอย่างไร
จึงจะช่วยให้การเรียนของนักเรียนให้โต ผลดีที่สุดใจกัณฑ์ในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณ
ร้อยละ ๘๖.๘๘ รองลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๕.๗๑ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์
ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๔.๔๔

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะมีส่วนนักเรียนในสนใจเสียก่อน ก่อนที่จะใจไอศกัณฑ์ปกรณัม ใจกัณฑ์
ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๗๔.๘๖ รองลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนในโครงการ
ปรับปรุงประมาณร้อยละ ๗๑.๗๔ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๖.๗๖

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะใจไอศกัณฑ์ปกรณัมก็จะเตรียมอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะกัณฑ์ประกอบ
ด้วยใจกัณฑ์ในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๕.๗๑ ที่รองลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชาย
ประมาณร้อยละ ๓๘.๘๖ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๔.๔๔

๕. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะลงจาก ของสิ่ง นริลของใจไอศกัณฑ์ปกรณัมก่อนที่จะนำไปใจได้
กัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๗๔.๗๗ รองลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนสาธิตประมาณ
ร้อยละ ๗๖.๗๔ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์ในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๑.๘๖

๖. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะวางแผนการศึกษานหรือวัดผลเสมอว่า เมื่อใจไอศกัณฑ์ปกรณัม
เสร็จแล้วจะทำการประเมินอย่างไรบ้าง ใจกัณฑ์ในโรงเรียนสาธิต ประมาณร้อยละ ๗๖.๗๔ ที่รอง
ลงมาใจกัณฑ์ในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๗๑.๗๗ ที่น้อยที่สุดใจกัณฑ์โรงเรียน
ราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๑.๘๖

๗. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะเตรียมห้องเรียนให้เรียบร้อย เช่น การจัดที่นั่ง การควบคุมเสียง ฯลฯ

โคกแก้วในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๒๕.๓๓ รองลงมาโคกแก้วในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๔.๔๖ หนี้อยที่สุดโคกแก้วในโรงเรียนราษฎร์ชายและโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑๘.๑๘ เท่ากัน

๘. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะให้นักเรียนสมทวนสิ่งทีเรียนมาแล้วก่อนจะใส่ออกทัศนูปกรณ์โคกแก้วในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๖.๖๖ รองลงมาโคกแก้วในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๕๓.๖๖ และครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๓.๑๔ หนี้อยที่สุดโคกแก้วในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๘.๑๘

๙. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะเตรียม นึกหมายและซักถามกับนักเรียนก่อนที่จะใส่ออกทัศนูปกรณ์โคกแก้วในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๔.๔๖ รองลงมาโคกแก้วในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๖.๓๑ หนี้อยที่สุดโคกแก้วในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๑๘.๑๘

๑๐. ส่วนใหญ่ของครูที่มักเตรียมการใส่ออกทัศนูปกรณ์กล่าวถึงคนเก็บวโคกแก้วในโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๑๘.๑๘ รองลงมาโคกแก้วในโรงเรียนราษฎร์หญิงและโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๒๖.๔๖ เท่ากัน หนี้อยที่สุดโคกแก้วในโรงเรียนรัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๖.๓๑

สรุป

๑. ส่วนใหญ่ของครูผู้ใส่ออกทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษมักจะไม่เตรียมแผนที่จะใส่ออกทัศนูปกรณ์อะไรก็ตามโรงเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๓๑.๖๖ รองลงมาจัดวางแผนที่ไว้ว่าจะใส่ออกทัศนูปกรณ์ไหน เมื่อไร และอย่างไร จึงจะช่วยให้การเรียนของนักเรียนเข้าใจโดยชัดที่สุดเฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๐๐

๒. ส่วนที่รองลงมามีที่จะขีวญให้นักเรียนสนใจก่อน ก่อนที่จะใส่ออกทัศนูปกรณ์เฉลี่ยร้อยละ ๒๔.๕๓ และมักจะเตรียมอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดประกบด้วยเฉลี่ยร้อยละ ๒๔.๔๖

๓. ส่วนน้อยของครูที่มีความคิดที่จะเตรียมการใส่ออกทัศนูปกรณ์กล่าวถึงผู้เก็บวเฉลี่ยร้อยละ ๒๔.๕๕

ตารางที่ ๒

การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
แยกตามวิธีการใช้และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	วิธีการใช้	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎร์หญิง	ราษฎร์ชาย	สหศึกษา	ชาชนิก	ปรับปรุง	เจียม
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	มักจะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ด้วย	๗๔.๕๔	๔๓.๗๒	๖๗.๕๗	๖๑.๘๖	๗๕.๑๘	๕๐.๕๕	๕๑.๐๘	๗๕.๕๕
๒.	มักจะใช้วัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ประกอบด้วย	๗๗.๔๗	๕๑.๓๔	๗๓.๓๔	๕๖.๓๖	๗๐.๕๑	๗๖.๑๔	๗๕.๖๘	๗๖.๕๖
๓.	มักจะใช้โสตทัศนูปกรณ์ตามแผนการที่วางเอาไว้	๖๖.๑๐	๕๑.๓๔	๖๔.๘๖	๕๖.๗๓	๖๓.๖๔	๕๐.๕๕	๕๑.๐๘	๖๔.๐๘
๔.	มักใช้โสตทัศนูปกรณ์ซ้ำอีกเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น	๕๐.๖๔	๓๐.๖๖	๓๗.๕๕	๕๑.๘๖	๓๕.๕๕	๕๗.๑๔	๕๕.๐๘	๕๑.๐๘

ตารางที่ ๒๒ เป็นการศึกษาดูเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่มีจะให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ควบคู่กัน ได้แก่ครูโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๔๑.๗๒ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๑.๐๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๖๑.๔๖

๒. ส่วนใหญ่ของครูที่มีจะใช้วัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น หนังสือ เอกสาร ทัศนูปกรณ์อื่น ๆ ประกอบควบคู่กันได้ในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๔๑.๐๔ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๗๖.๖๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๖.๑๖

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่มีจะใช้สื่อทัศนูปกรณ์ความแตกต่างที่วางเอาไว้ ได้แก่ครูโรงเรียนรัฐบาลชายและโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๑.๐๔ และ ๔๑.๐๔ ตามลำดับ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๔๐.๔๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๖.๗๑

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่มีจะใช้สื่อทัศนูปกรณ์ซ้ำอีกเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แก่ครูในโรงเรียนสาธิตประมาณร้อยละ ๕๗.๑๔ ที่รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๔๔.๐๔ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๓๐.๒๑

สรุป

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษมักจะให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ควบคู่กันร้อยละ ๗๔.๕๔ รองลงมามีจะให้วัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ประกอบควบคู่กันร้อยละ ๗๖.๑๖

๒. มีครูเป็นจำนวนน้อยเจ็ดสิบแปดร้อยละ ๔๑.๐๔ ที่คิดว่าจะใช้สื่อทัศนูปกรณ์ซ้ำอีกเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ ๒

การวัดผลการใช้ทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 แยกตามวิธีการวัดผล และประเภทของโรงเรียน

ลำดับที่	วิธีการวัดผล	รัฐบาลหญิง	รัฐบาลชาย	ราษฎร์หญิง	ราษฎร์ชาย	สหศึกษา	ศาสนา	ปรับปรุง	เฉลี่ย
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑.	ทดสอบว่านักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนหรือไม่	๗๔.๕๔	๗๔.๐๗	๗๕.๖๔	๕๖.๓๖	๖๔.๐๘	๕๐.๕๕	๕๐.๗๔	๗๖.๖๕
๒.	มักจะซักถามกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจ และหาความจำหลังจากไรแล้ว	๖๗.๕๐	๖๔.๕๗	๕๖.๗๖	๕๕.๐๘	๕๔.๐๘	๖๖.๖๗	๗๐.๖๗	๖๐.๖๖
๓.	มักจะวัดผลการใช้อุปกรณ์ของตัวเองเสมอ	๖๖.๗๖	๖๔.๕๗	๖๖.๗๖	๕๓.๖๕	๕๐.๕๕	๖๓.๕๐	๗๕.๖๕	๕๕.๖๖
๔.	มักจะตามความรู้สึกของนักเรียนต่อการใช้ทัศนูปกรณ์แต่ละครั้ง	๖๖.๗๖	๖๕.๗๖	๕๕.๕๕	๓๖.๓๖	๓๖.๓๖	๕๖.๕๕	๗๕.๖๕	๕๓.๐๘

ตารางที่ ๒๒ เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการวัดผลการใช้ไอศหัตถ์ของนักเรียน
สอนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า

๑. ส่วนใหญ่ของครูที่ทดสอบจะตอบว่านักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนหรือไม่ ได้แก่ครู
โรงเรียนในโครงการปรับปรุง รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนสามัญประมาณร้อยละ ๕๐.๕๕
ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๖.๖๖

๒. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะจัดให้มีกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อเสริมความรู้ ความเข้าใจและทบทวน
ความจำหลังจากใช้ไอศหัตถ์ของแล้ว ได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๐.๖๓
รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณร้อยละ ๒๕.๖๓ ที่น้อยที่สุดได้แก่
โรงเรียนราษฎร์ชายและโรงเรียนสหศึกษาประมาณร้อยละ ๔๔.๐๔ เท่ากัน

๓. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะวัดผลการใช้อุปกรณ์ของตัวเองเสมอได้แก่ครูในโรงเรียนใน
โครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๕.๖๔ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียนรัฐบาลชายประมาณ
ร้อยละ ๒๕.๖๓ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายประมาณร้อยละ ๔๐.๖๔

๔. ส่วนใหญ่ของครูที่มักจะถามความรู้สึกรักของนักเรียนต่อการใช้ไอศหัตถ์ของทุกครั้ง
ได้แก่ครูในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงประมาณร้อยละ ๕๕.๖๔ รองลงมาได้แก่ครูในโรงเรียน
รัฐบาลหญิงประมาณร้อยละ ๒๖.๖๐ ที่น้อยที่สุดได้แก่ครูในโรงเรียนราษฎร์ชายและสหศึกษาประมาณ
ร้อยละ ๔๖.๖๖ เท่ากัน

สรุป

ส่วนใหญ่ของครูที่วิธีการวัดผลการใช้ไอศหัตถ์ของนักเรียนโดยมักจะทดสอบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหา
วิชาที่เรียนหรือไม่ เฉลี่ยร้อยละ ๕๐.๕๕ รองลงมาได้แก่การจัดให้มีกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อ
เสริมความรู้ ความเข้าใจ และทบทวนความจำหลังจากใช้แล้วเฉลี่ยร้อยละ ๕๐.๖๓ และรอง
ลงมาได้แก่การวัดผลการใช้อุปกรณ์ของตัวเองเสมอเฉลี่ยร้อยละ ๕๕.๖๔ และมีครูเฉลี่ยร้อยละ
๔๓.๐๔ ที่มักจะถามความรู้สึกของนักเรียนต่อการใช้ไอศหัตถ์ของทุกครั้ง